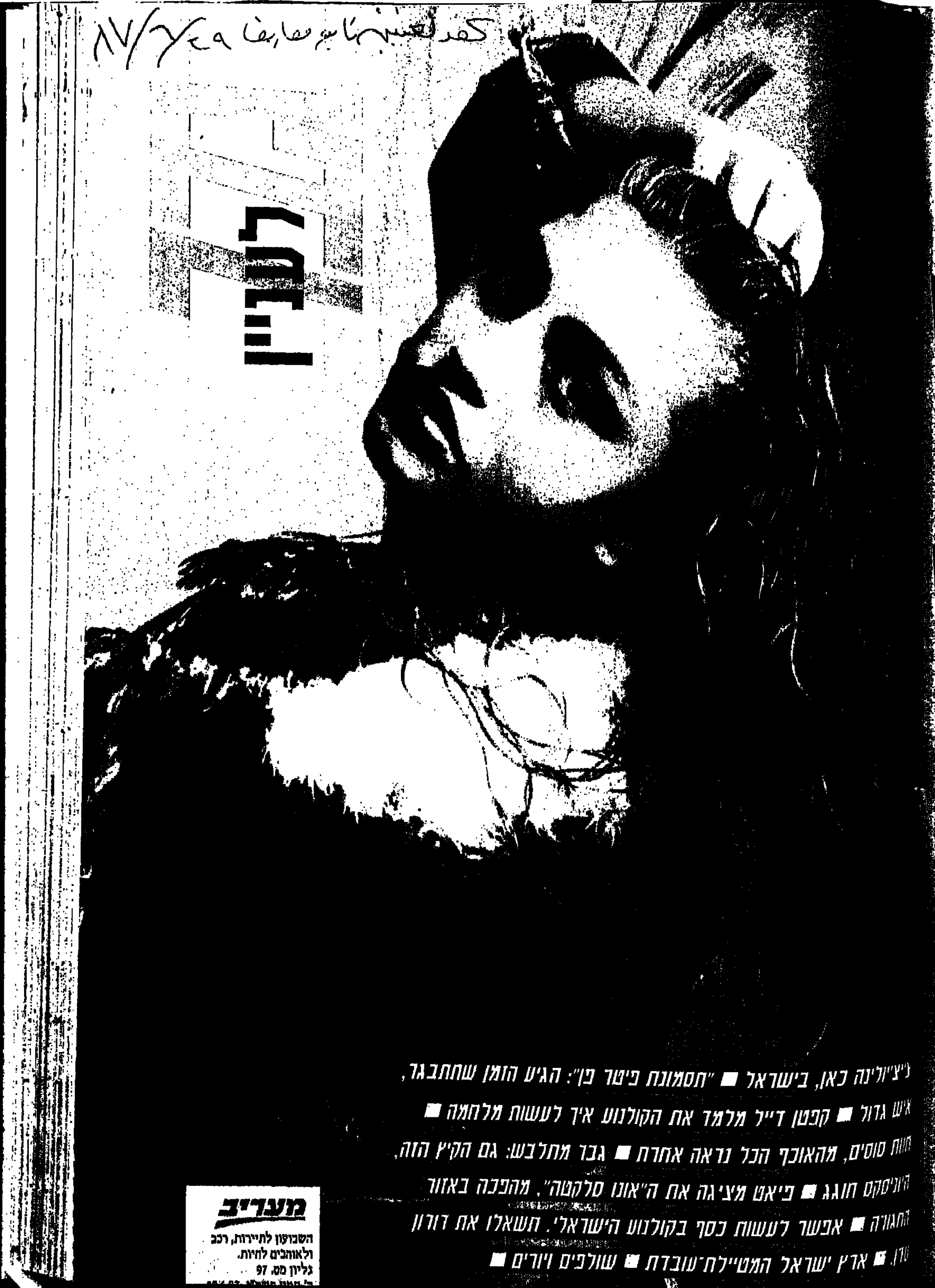

לה־יין
צ'יצ'ולינה כאן, בישראל ■ "תסמונת פיטר פן": הגיע הזמן שתתבגר,
איש גדול ■ קפטן דייל מלמד את הקולנוע איך לעשות מלחמה ■
חוות סוסים, מהאוכף הכל נראה אחרת ■ גבר מתלבש: גם הקיץ הזה,
הרוקס חוגג ■ פיאט מציגה את ה"אונו סלקטה". מהפכה באזור
התגורה ■ אפשר לעשות כסף בקולנוע הישראלי. תשאלו את דורון
ערן ■ ארץ ישראל המטיילת־עובדת ■ שולפים ויורים ■
מעריב
השבועון לתיירות, רכב ולאוהבים לחיות.
גליון מס. 97

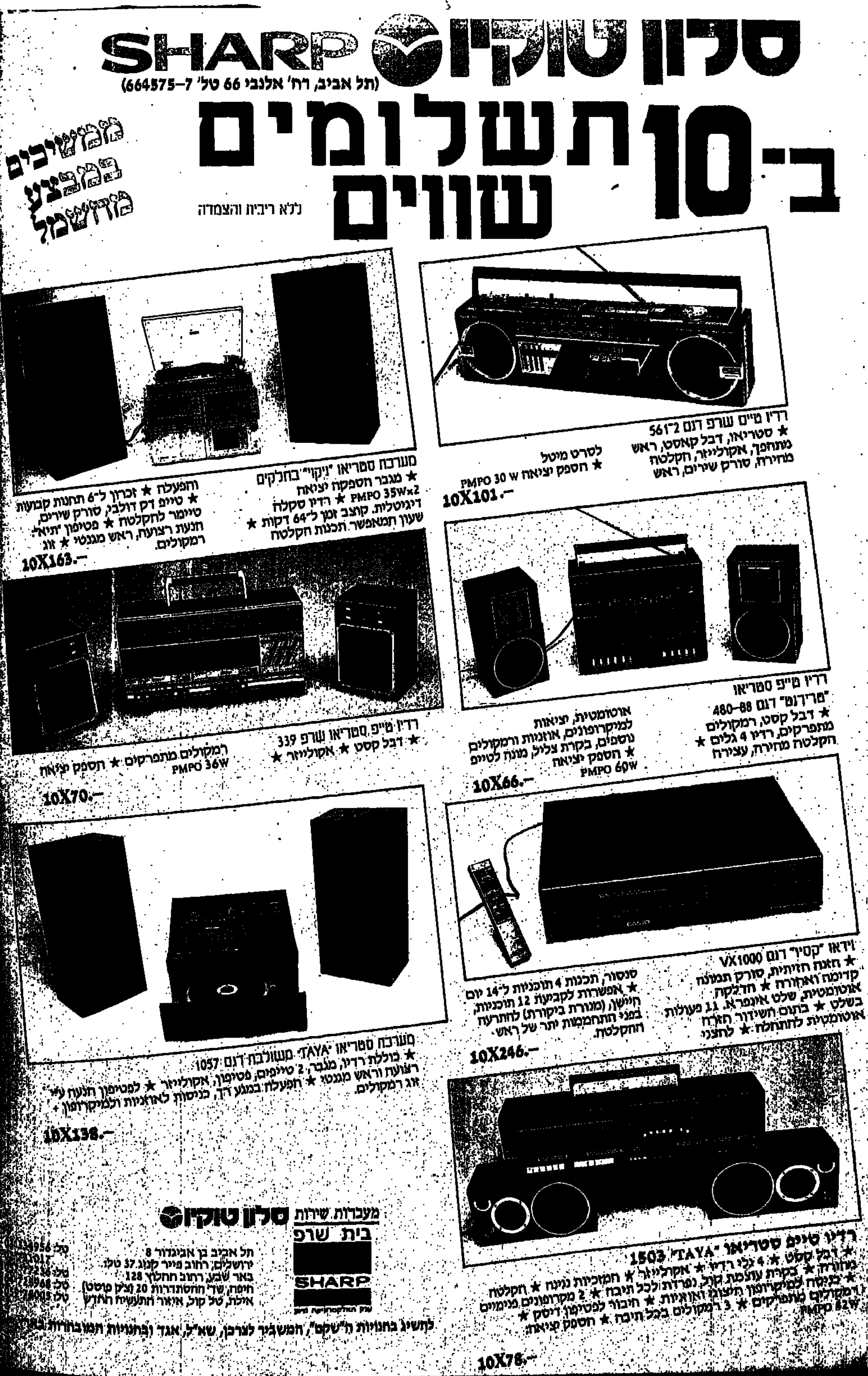

סלון טוקיו SHARP
(תל אביב, רח' אלנבי 66 טל' 664575-7)
ב־10 תשלומים שווים
ללא ריבית והצמדה
ממשיכים במבצע מורשמל
רדיו טייפ שרפ דגם 561"2
★ סטריאו, דבל קאסט, ראש מתהפך, אקולייזר, הקלטה מהירה, סורק שירים, ראש לסרט מיטל
★ הספק יציאה PMPO 30 W
10X101.—
מערכת סטריאו "ניקוי" בחלקים
★ מגבר הספקה יציאה PMPO 35W×2 ★ רדיו סקלה דיגיטלית. קוצב זמן ל־64 דקות ★ שעון תמאפשר. תכנות הקלטה והפעלה ★ זכרון ל־6 תחנות קבועות ★ טייפ דק דולבי, סורק שירים, טיימר להקלטה ★ פטיפון "תיאל" הנעת רצועה, ראש מגנטי ★ זוג רמקולים.
10X163.—
רדיו טייפ סטריאו "פרינט" דגם 480-88
★ דבל קסט, רמקולים מתפרקים, רדיו 4 גלים ★ הקלטה מהירה, עצירה אוטומטית, יציאות למיקרופונים, אוזניות ורמקולים נוספים, בקרת צליל, מונה לטייפ
★ הספק יציאה PMPO 60W
10X66.—
רדיו טייפ סטריאו שרפ 339
★ דבל קסט ★ אקולייזר ★ רמקולים מתפרקים ★ הספק יציאה PMPO 36W
10X70.—
וידאו "קסיר" דגם VX1000
10X246.—
מערכת סטריאו "TAYA" משולבת דגם 1057
10X138.—
רדיו טייפ סטריאו "TAYA" 1503
10X78.—
מעבדות שירות סלון טוקיו
בית שרף
SHARP
תל אביב בן אביגדור 8
ירושלים, רחוב פייר קנוג 37
באר שבע, רחוב חלוץ 128
חיפה, שד' ההסתדרות 20 (צ'ק פוסט)
אילת, טל קול, איזור התעשיה החדש
להשיג בחנויות ה"שקם", המשביר לצרכן, שא"ל, אגד ובחנויות המובחרות

פלאזה-טבריה הכוכב החמישי עושה את ההבדל

כשאתה יוצא לחופשת הקיץ – אינך מסתפק בפחות מהטוב ביותר. לנו זה ברור. **בפלאזה - טבריה** מודעים היטב לכל הציפיות שלך, בהיותנו היום המלון היחיד בכנרת היכול להעניק לך ולמשפחתך חופשה של חמישה כוכבים. ומהרגע שנכנסת אלינו – אתה הוא הכוכב השישי.

פלאזה - טבריה. מלון עם אווירת יוקרה. חדרים מפוארים. אירועים עם סגנון. פעילויות בשפע. מסעדות בטוב־טעם. שרות עם כל הלב.

פלאזה - טבריה. אנחנו דואגים לכל רגע בחופשה. אירוח אצלנו מקנה לך גם: שיעור רכיבה על סוסים – חינם, כניסה לחמת־גדר – 75% הנחה, כניסה ללונה־גל – 50% הנחה, שייט בכנרת – 50% הנחה, כניסה לחוות היענים – 50% הנחה, טיולי סוסים – 60% הנחה.

פלאזה - טבריה — חופשת קיץ עם סגנון

צלצל והזמן עכשיו טל' 06-792233

מבצע לחודש יולי: 10 תשלומים ללא ריבית לשהיה של ארבעה לילות

(באמצעות "ויזה" ו"ישראכרט", צמוד למדד)

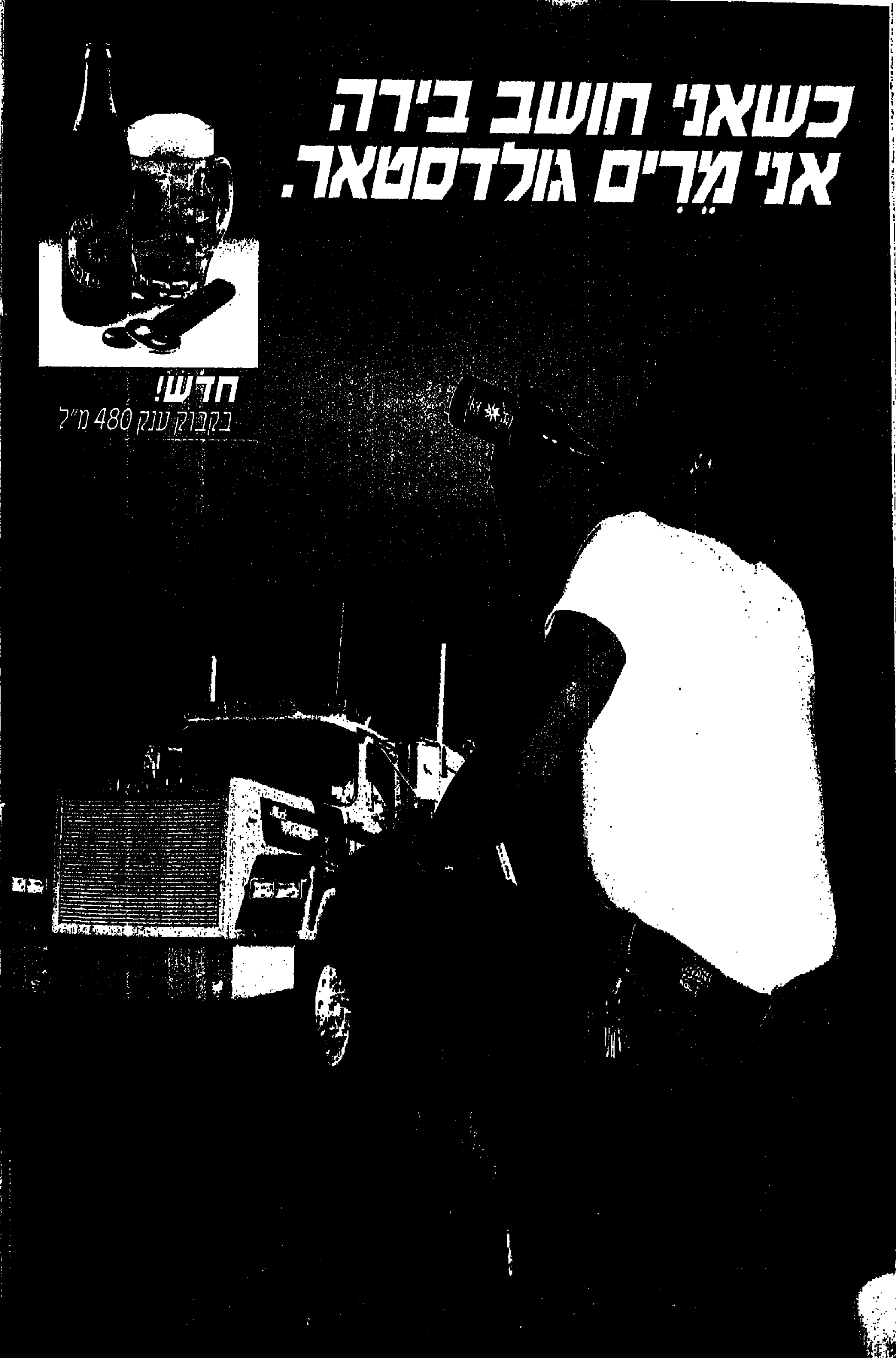

ט י פ

■ ח"כ דן מרידור הרצה בפני באי "מכון ברוקינגס" בוושינגטון על תהליך השלום במזרח התיכון. בין המאזינים הקשובים – דיפלומטים ממצרים ומרוסיה, אנשי מחלקת־המדינה, אנשי מחקר ועוד כהנה וכהנה. קהל טוב, מה שנקרא. בתום ההרצאה הגיע תור השאלות. מישהו מתרומם באולם עם השאלה הבאה: "הליכוד, שאתה מייצגו, רחה את 'תוכנית רייגן', את הצעת אמריקה לוועידה בינלאומית. המלך חוסיין, לעומתכם, נענה להצעתו של רייגן. כמה זמן, לרעתך, צריכה ארה"ב להמשיך לספק לכם תקציבים בקצב של עשרה מיליון דולאר ליום – למרות שאתם מטרפדים את היוזמות האמריקניות?" מרידור השיב, בטון השקט האופייני שלו: "אתה טועה, ארוני, לגבי חוסיין. הוא דחה את תוכניתו של רייגן. מהיכן שאבת את האינפורמציה שלך?" מה שמרידור לא ידע, היא העובדה שלשואל היה כנראה "מקור מוסמך", מוסמך מאוד אפילו: האיש ששאל את השאלה היה לא־אחר מאשר אביה של נור, אשתו של המלך חוסיין...

[illegible]ים להן את השמלה: מרילין מונרו (מימין) ואיריס בן־דוד

■ תמונתה הידועה ביותר של מרילין מונרו היא זו בה הרוח מעיפה את שולי שמלתה הלבנה, מתוך הסרט "חטא על סף ביתך" מ־1957. בארץ נוצלה הפוזה כדי לפרסם תחתונים. "ורשבסקי פריילך דוכר", המשרד המפרסם, הזמין לישראל (בלי שום קשר) את ריצ'רד קרפ, המנהל היצירתי של משרד־הפרסום הענקי "גריי". הציגו בפניו את סרטון־הפרסומת לתחתונים – והנה מתברר כי קרפ היה אחראי על הצוות שצילם את מרילין באותו סרט ישן שלה! "השתמשנו במאווררי ענק, צילמנו את הסצינה 20 פעם עד שהגענו לחשיפה הסקסית ביותר של ירכיה", נזכר האיש שהרים למרילין את השמלה. ואיך הוא משווה בין מרילין לבין הדוגמנית איריס בן־זאב, המופיעה בפרסומת דהיום? "מרילין היתה הרבה יותר שמנה", הוא מציין.

■ הקהל הצופה בטלוויזיה אינו מעלה בדעתו איזו עבודה מושקעת, לעיתים, בקטע קצרצר בן כמה דקות. קחו לדוגמה את "ממני מני". מועד הקלטת התוכנית מתקרב בקצב מפחיד, ועדיין חסר אייטם אחד. נזכרים שבימים אלה נערכת חגיגת "עשרים שנה לסרג'נט פפר". מני פאר מתקשר למוטי ריבנה, מבקש ממנו להכין בספיר־אימים קטע מוסיקלי מהתקליט. ריבנה בלחץ: אין פלייבק, אין תווים, אין זמן. מגייסים עוד שלושה נגנים מעולים, ונכנסים לאולפן לעשר שעות רצופות של הקלטות. בסוף הם יוצאים עם קטע־אוסף בן ארבע דקות משירי החיפושיות. זוכרים את הקטע כפי ששודר בתוכנית? נשמע טוב, נכון? המבצעים נראו רעננים, אבל למעשה הם היו הרוסים, על הפנים.

■ לא בטוח שזה שיא, אבל ללא ספק מדובר במספר עגול ומרשים: 1000 שקל לארוחת־ערב, לזוג. זה הסכום אותו יתבקשו לשלם האורחים בערב־התרמה המיועד לאסוף כסף להקמת מרכז־צינתורים חדש בבית־החולים "איכילוב". הארוחה תיערך ב־29.6 ב"דן אכדיה", ולנוכחים תהיינה תהיינה הזדמנויות להיפטר מעוד כסף, מלבד אלפיית־הכניסה: אפשר יהיה לרכוש מוצרי אמנות, להשתתף בהגרלה – וסתם לתרום. יהיו גם צ'יין, ופרופסור לניאדו ממחלקת־הלב באיכילוב, ואמנים. המארגנים מקווים להשיג חצי מיליון שקלים. סכום שנוגע ללב, אם כבר מדברים על צינתורים.

■ אריק לום. הרבה נשים גונחות בעת האחרונה בערגה, כשהן אומרות את השם הזה. יפיוף בן 25 שהגיע לארץ לפני כמה שבועות, בתקווה לעבוד כאן בסרט מסויים. אם לא ייצא מזה כלום אז לא נורא, אריק הוא בן למשפחה יוונית עשירה כקורח, רעב הוא לא יישאר. (רשימת הידידות־מאוד שלו, אגב, כוללת את אורסולה אנדרס). אשת־חברה ידועה (ידועה כאשתו של הרפתקן־ממון מסבין, ליתר דיוק) השקיעה מאמצים רציניים מאוד כדי לסדר לעצמה ארוחה אתו, ועוד כמה נשים כבודות ממתינות בתור.

■ המפיק מנחם גולן לא אוהב את מבקר־הקולנוע מאיר שניצר. זה לא סוד, את דעתו השמיע גולן אפילו בטלוויזיה! עכשיו: אנחנו לא טוענים שיש קשר, אבל בסרטם החדש של גולן־גלובוס "אהבה צעירה" ("אסקימו לימון 7"), הרע של הסרט נקרא...שניצר ג'וניור. כרפי־הפירסום שחולקו לעיתונאים לפני יציאת הסרט למסכים, מתואר שניצר דנן כ"רווק צעיר, מסריח מכסף ומכוער". הוריה של יפהפית הסרט מנסים לשדך אותה לשניצר הנ"ל, כדי להשתדך לכספו – אבל שלישיית־אסקימו שלנו דואגת לסדר את העניינים ולחלץ את הנערה מידיו.

■ יום קשה אצל קרוליין לנגפורד. קרוליין עובדת בספארי, מטפלת בבעלי חיים באהבה ובמסירות. לפני כמה ימים היא נכנסה למכלאת העיזים־כבשים, סגרה מאחוריה את הדלת – ולא הצליחה לפתוח אותה. החלה לצעוק שמישהו יבוא ויחלץ אותה, אבל בריוק לא היה אף אחר בסביבה, וכך היתה לעיזים הזדמנות לארח לה לחברה צמודה, במשך רבע שעה ויותר. עד שבאו ושיחררו אותה. מישהו מדרי הספארי התקנא באותה קירבה, רצה גם: כשהתקרבה קרוליין לאחר השימפנזים המקומיים, הוא עט עליה ונשך את צווארה. לחלק הבא אתם רשאים לא להאמין, אבל זוהי האמת־לאמיתה: בבדיקות שערכו לאחר הנשיכה מסתבר שקרוליין בסדר, אבל הקוף קיבל חום...

■ וזה מזכיר לנו שטוביה צפיר הגיע לפתיחת מסעדה חדשה בתל אביב, ואחרי זמן קצר ראו אותו נעלם החוצה כשהוא מותיר מאחוריו את המשפט "אני הולך לקבל זריקת טטנוס". שאר הנוכחים דווקא די נהנו מהאוכל...

■ איך שמרו לנו את זה בסוד עד עכשיו? דייוויד סול, הנמצא בארץ כבר די הרבה זמן לצורך הסרט "פגישה עם המוות", מסתובב בישראל עם חברתו היפה – שאינה אלא מלוכסנת־העיניים השוברת את לבנו של סילבסטר סטאלונה – וכאותה הזדמנות, את לב כל הגברים הצופים – ב"רמבו".

■ אי־אפשר בלי איזה סיפור עם מכה מתחת לחגורה. אשר סיוון הוא שחקן צעיר המופיע בהצגה "גברתי הקטנה" המספרת את סיפורה של השאנסונייריה אדית פיאף. בהצגה הוא קופץ מדמות לדמות, מחליף תפקידים בשרשרת. אחת הדמויות שהוא מגלם רוכבת על חד־אופן, אחד מאותם מקלות־על־גלגלים הנראים לעיתים בקירקסים וכאלה. לצורך האימונים והרכיבה על מכשיר זה, אמור הרוכב ללבוש מגן־אשכים, למען שלוות נפשו ולמען הדורות הבאים. המגן שנרכש לאשר סיוון לא התאים. סיון – מתוך דבקות ללוח הזמנים – העביר שעות קשות של אימונים בלי מגן כלשהו. כשהסתיימו החזרות, הוא פשוט לא היה מסוגל ללכת. אם אין בכך די, החבר'ה טענו שהוא מתחיל לדבר בקול דקיק וצפצפני. מול שלוח־ההופעות היה דליל־למדי, לאזור הרגיש ניתנה הזדמנות לנוח.

גבר

עורך לעניין
גליון מס. 97
ז' תמוז תשמ"ז, 29.6.87
עורכים:
גילה עופר
אריה רייכמן
עריכה גראפית: אורלי אנשל
מזכירת מערכת: ציפי לוי
טלפון 03-439111/439242
מודעות: גילה שניידר
[illegible] כללי
טלפון: 03-439474
כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
בשער: מיכאלה ברקו, בת 17 וכבר אחת הדוגמניות הלוהטות ביותר. לבושה מכנס ופרטים נוספים – משורי האמצע, במדור "משהו אישי".

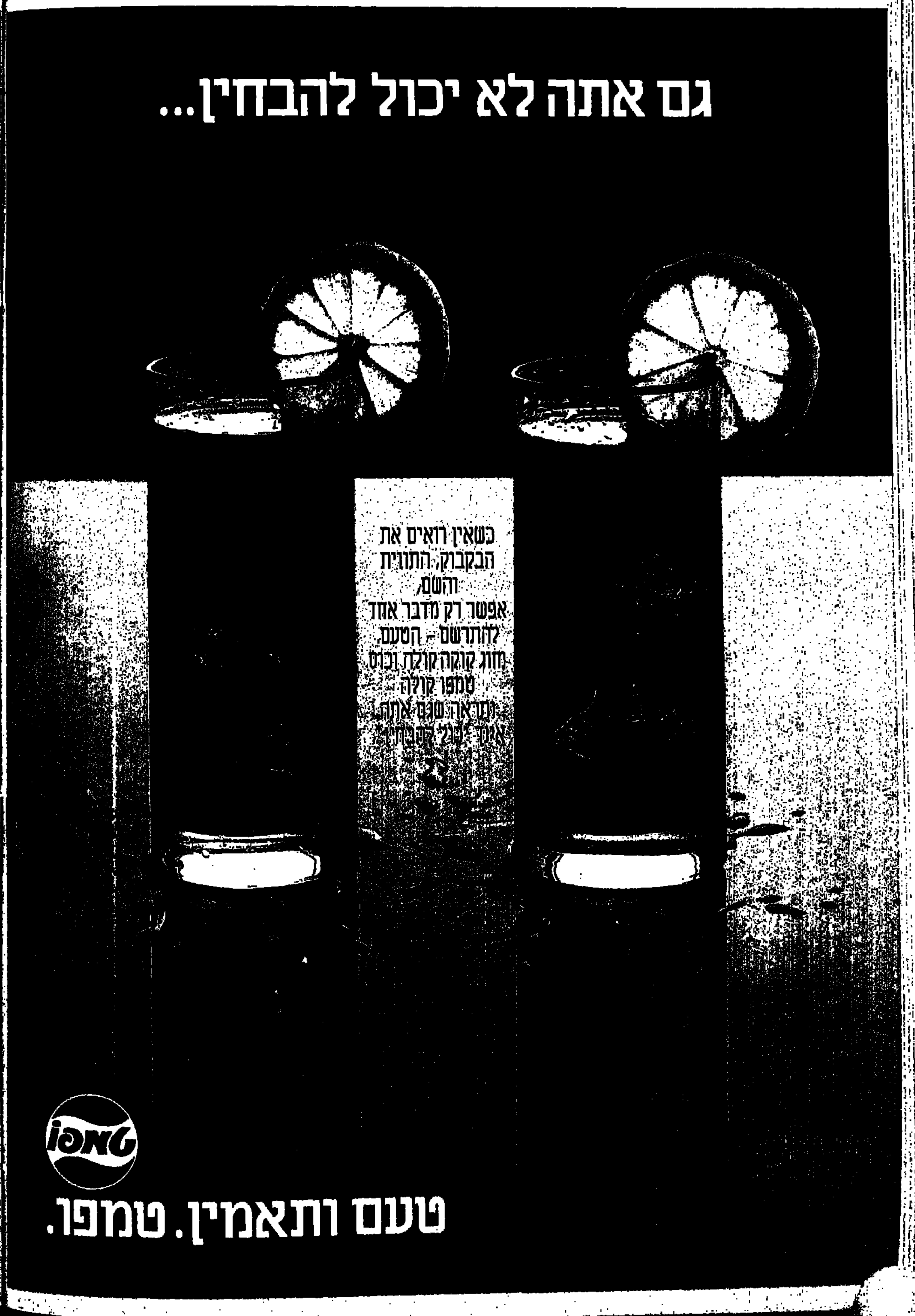

ילד נצחי

תסמונת פיטר־פן. מתגברים ולא מתים מזה, אבל לא מתבגרים. רוצים כל החיים לכייף ולא לקחת אחריות. פה תלמד אם אתה כזה, בקטע מספרו של ד"ר דן קילי", העומד להופיע גם בעברית

הפרופיל החברתי ב"תסמונת פיטר פן"

זיהוי: גברים שלא התבגרו מעולם. שם הצופן: תסמונת פיטר פן (תפפ). מין: זכר. גיל: 12–50

תוספות לפי גיל:

בני 12–17: ארבעה סימפטומים יסודיים מתפתחים כדרגו משתנות: חוסר אחריות, חרדה, בדידות, קונפליקט הכרוך בתפקיד המיני.
בני 18–22: ההכחשה משגשגת כאהבה־עצמית, והשוביניזם שולט בהתנהגות.
בני 23–25: תקופת משבר חריף שבמהלכה עשוי הקורבן לבקש עזרה ולהתלונן על אי־שביעות רצון מעורפלת, אך כללית, מן החיים. לעתים קרובות הרופא/התראפיסט רואה אותה נורמלית.
בני 26–30: הקורבן נכנס לשלב הכרוני, והוא משחק את הבוגר "המבוגר".
בני 31–45: הקורבן נשוי, אב לילדים, בעל משרה קבועה, אך סובל מייאוש קל, ההופך את החיים קודרים ומשעממים.
מעל גיל 45: הדכאון וחוסר שביעות הרצון גוברים ככל שקרב גיל המעבר. ייתכן שהקורבן מורד בסגנון חיים נטול משמעות ולא רצוי, ומנסה להשיג שוב את נעוריו.

תתבגר, בנאדם!

רמה כלכלית חברתית: מעמד בינוני עד גבוה.
הופעה: בעל מראה נאה וחביב בעיני מי שאינו מיטיב להכירו. חיוכו מקסים, והרושם הראשון מצויין.
מעמד כלכלי: הצעירים יותר משתכרים לעתים נדירות למחייתם. בשנות העשרים המוקדמות לחייהם, הם עדיין חיים בבית, או מן היד אל הפה, מקבלים כסף מן ההורים, אום ממקורות אחרים. מבוגרים יותר עשויים להיות בעלי בטחון כלכלי, אך אינם חשים כך. לעתים קרובות הם עוקצנים, פרט למה שנוגע לסיפוק יצרם.
מצב משפחתי: הצעירים יותר (מתחת ל־25) בדרך כלל רווקים. הם יוצאים עם נשים צעירות מהם, או עם נשים שמעשיהן רומזים על אי בשלות. לאחר הנישואין נאלצות נשים אלה לעתים קרובות להחזיק את בעליהן "קצר". הקורבן מעדיף בדרך כלל את חבריו על פני משפחתו.
חינוך: הצעירים יותר משתעשעים בדרך כלל עם לימודים אקדמיים, ומתקשים להחליט מה ללמוד. לעתים נדירות הם מסיימים את לימודיהם במועד המקובל. המבוגרים יותררכשו איזו השכלה, אך אינם שבעי רצון. הם סבורים שהיה עליהם לעשות יותר, והם נראים בדרך כלל כבעלי הישגים נמוכים.
נסיון בעבודה: לצעירים יותר יש נסיון לא יציב בעבודה. הם עובדים תחת לחץ בלבד. הם רוצים קריירה, אך אין ברצונם להתאמץ למענה. הם נעלבים בנקל כשעליהם לבצע עבודות "נחותות". הם נתקלים בקשיי תעסוקה מחמת רחיית כל הצעה כמעט. המבוגרים יותר פונים אל הקיצוניות ההפוכה. הם נעשים מכורים לעבודה, בנסותם להוכיח את ערכם. יש להם ציפיות לא מציאותיות מעצמם, מעמיתיהם לעבודה ומן המעביד שלהם. מציקה להם המחשבה שהם לא מצאו את העבודה "הנכונה".
משפחה: זהו בדרך כלל הילד הזכר המבוגר ביותר במשפחה מסורתית. הוריו חיים יחדיו ומצבם הכלכלי שפיר. האב ככל הנראה עובד בעל צווארון לבן, בעוד שהתפקיד העיקרי בעיני האם הוא משק בית וגידול ילדים. היא אינה אשת קריירה, אך לעתים היא יוצאת מתוך כורח לעבוד, כדי לשפר את המצב הכלכלי של משפחתה.
נושאי התעניינות: התעניינות אחת, העומדת בראש מעייניהם של קורבנות התסמונת הצעירים יותר, היא מסיבות. המבוגרים יותר משקיעים מאמצים קשים בבילוי בנעימים במסיבות, ואף נוטים לחרוג מעבר לגבולות הגיוניים בפעילויות ספורטיביות, שבהן הם נוטלים חלק.

הפרופיל הפסיכולוגי של הקורבן

שבע תכונות פסיכולוגיות שולטות בחיי קורבן תסמונת פיטר פן. הן נמצאות בכל שלב התפתחותי, אך אפשר להבחין בהן בעיקר בתקופות משבר. בשלב הכרוני נוטה הקורבן להסתיר תכונות אלה מתחת למסכת בגרות.
שיתוק רגשי: רגשותיו של הקורבן מעוּכּבים, ואינם מובעים כפי שמתנסים בהם. הכעס מתפרץ לעתים קרובות כזעם, השמחה לובשת צורת היסטריה, האכזבה הופכת לרחמים עצמיים. העצבות עלולה להתגלות כעליצות מאולצת, כמעשי קונדס ילדותיים, או כצחוק עצבני. קורבנות מבוגרים יותר אומרים, שהם אוהבים ודואגים, אך דומה שאינם זוכרים להביע את אהבתם. האירוניה היא, שאף שבראשית דרכם היו ילדים רגישים במיוחד, כגברים הם נראים לעתים קרובות אנוכיים ע כדי אכזריות. בסופו של דבר, הם מגיעים לנקודה שבה דומה שהם מסרבים לשתף ברגשותיהם. למעשה, הם איבדו קשר עם רגשותיהם ופשוט אינם יודעים מה הם חשים.

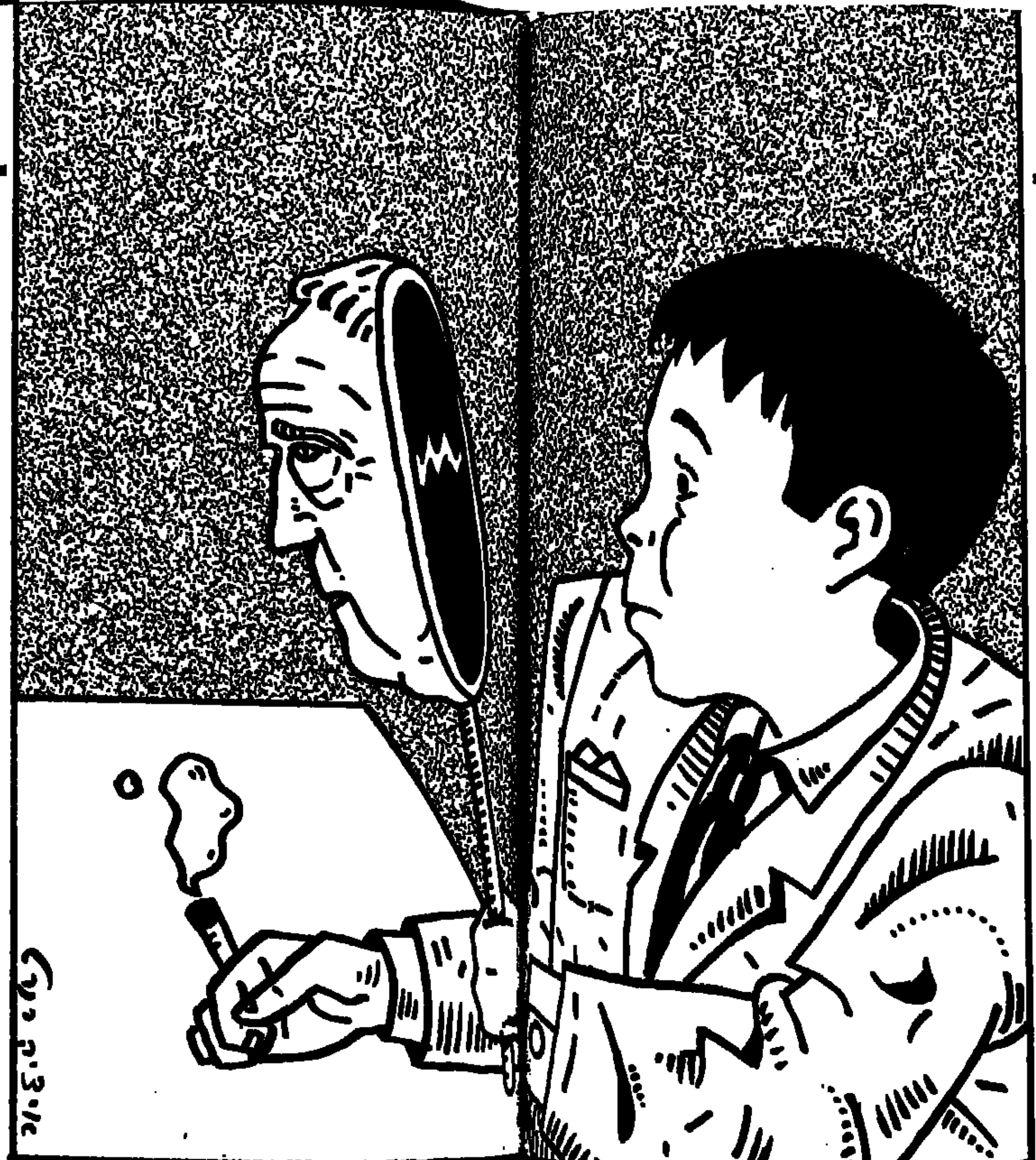

מבחן עצמי

האם אתה לוקה בתסמונת פיטר פן? עשה מבחן תפ"פ ודע:

המבחן פשוט: קרא כל תיאור התנהגותי, והערך את הדרגה שבה אפשר ליישמו לגבי מי שאתה מהרהר עליו. דרגה 0 רומזת על כך שהתנהגות זו לא תרחשה מעולם; דרגה 1 על כך שהתנהגות זו מתרחשת לעתים (למשל, שהיא התרחשה פעם או פעמיים, אך לא לעתים קרובות בעתר); ודרגה 2 רומזת על כך שהיא מתרחשת תמיד (או שאתה יכול בקושי לזכור שהיא לא התרחשה).
מבחן זה נועד לנשים ולאהובות, והוא נכתב מנקודת מבטה של אשה המתבוננת בגבר שלה. אם הקשר שלך עם הקורבן הפוטנציאלי שונה, שנה את נוסח האמירה במקום המתאים להקל על הערכתך.

0 1 2 כאשר הוא שוגה, תגובתו מוגזמת; או שהוא מפריז באשמתו, או שהוא מחפש תירוצים כדי להשתחרר מכל אשמה.
0 1 2 הוא שוכח תאריכים חשובים, כגון ימי־שנה, ימי־הולדת.
0 1 2 הוא מתעלם ממך במסיבה, אך משתדל כמיטב יכולתו להרשים את הזולת, בעיקר נשים.
0 1 2 אמירת המלים "אני מצטער" כמעט בלתי אפשרית בעיניו.
0 1 2 הוא מצפה שתקיימי עימו יחסי מין כשהוא מוכן לכך, ומקריש מחשבה מועטה לצורך שלך במישחק מוקדם.
0 1 2 הוא משקיע מאמצים מיוחדים במינם כדי לסייע לחבר'ה שלו, אך לא עולה בידו לבצע את הדברים קלי הערך שאת מבקשת ממנו.
0 1 2 הוא מפגין דאגה כלפייך וכלפי בעיותייך ורגשותייך רק לאחר שהתלוננת על אדישותו.
0 1 2 הוא יוזם פעילות או יציאה לבילוי אם אם נטשו חושקת בכך.
0 1 2 דומה שקשה לו עד מאוד להביע את רגשותיו.
0 1 2 הוא משתוקק להתקרב לאביו, אך כל שיחה (כהווה או בעבר) אם אביו היא מלאכותית, רשמית ושטחית.
0 1 2 הוא אינו מטה אוזן קשבת לדעות שונות משלו.
0 1 2 הוא סובל מתפרצויות זעם פתאומיות שבמהלכן הוא מסרב להירגע.
0 1 2 מאווייה של אמו מטילים עליו אימים, עד שאת מדוכאת משום שיא תובענית כל־כך.
0 1 2 הוא סבור שעבודתו מתאימה, אך לא עולה בידו לשנות זאת, פרט לתלונותיו.
0 1 2 הוא משולל יושר וחום ביחסיו עם הזולת, בעיקר עם בנו הבכור.
0 1 2 יש לו בעיהה עם אלכוהול, וכשעת שתייה דומה שאישיותו משתנה. הוא מפגין כעס פתאומי, אומץ מדומה, או עליצות מגונות.
0 1 2 הוא חש שאסור לו להחמיץ שום בילוי או מאורע שהחבר'ה שותפים לו, והוא משתדל מעל ומעבר כדי לא להישאר בחוץ.
0 1 2 דומה שיש לו פחדים מוסתרים והוא נטול בטחון עצמי, אך מסרב לדבר על כך.
0 1 2 הוא מאשים אותך ברגשנות יתר, שעה שהוא נראה נטול רגש. את כועסת, ואילו הוא יושב שם, דומם כאבן.

עתה סכמי את המספרים שסימנתם לכל תיאור התנהגותי. השתמשי בקווי ההנחיה הבאים לשם קביעת גודל המצוקה.
0–10 הוא אינו קורבן של תפ"פ. בעיותיו נוטות להיות בודדות ואינן חמורות ביותר. אם שורר מצב מרגיז, שחשוב על כך. אפשר ליישב זאת ברוח של אהבה ושיתוף.
11–24 תפ"פ מהווה, ללא ספק, איום. מלאו את ההוראות שנפתנו בקצרה לאחר מבחן זה, ואם את אשה, התכונני להעריך את עצמך (פרק 13). יש צעדים שבכוחך לנקוט כדי לשפר את המצב. ארוך [illegible] הדרגה [illegible] גבוה יותר [illegible] כן יש לגלות יותר נכונות להשקעה [illegible]
25–40 תסמונת חמורה. אם הגבר לא ינקוט עמדה כפתרון בעיותיו, יוזה אליך, בכל הנראה, לשוחח [illegible] לנקוט [illegible] כדי להתמודד עם המצב.

הווית דברים: בשלב ההתפתחותי קורבן התסמונת הצעיר רוחה ונרים עד שהוא נאלץ ממש לבצעם. "אינני יודע" ו"לא אכפתי לי" הופכים להגנתו כנגד ביקורת. מטרות חייו קלות ערך ומוגדרות נקשי, בעיקר מפני שהוא דוחה את החשיבה עליהן למחר. האשמה מאלצת את הקורבן המבוגר יותר לפצות על הדחייה שחלה בעבר, והוא הופך לאדם ששומה עליו תמיד לעשות משהו, הוא פשוט אינו יודע כיצד להירגע.

אידאונות חברתית: אין זה משנה עד כמה הם מתאמצים, קורבנות תסמונת פיטר פן אינם מסוגלים לרכוש לעצמם חברים אמיתיים. בתקופת התבגרותם מובילים אותם עמיתיהם בנקל, והדחפים עטרים על תחושה ממשית של טוב ורע. חיפוש חברים והפגנת ידידות כלפי מכרים עדיפים על פני הפגנת אהבה ודאגה כלפי המשפחה. לקורבן יש צורך נואש להשתייך, והוא בודד מאוד ונבהל לפני הבדידות. והוא מנסה לרכוש חברים. במרוצת חייהם, מתקשים הקורבנות לחוש שהם טובים, וגאוות שווא מהווה אבן־נגף בקבלת מגבלותיהם האנושיות.
חשיבה על־טבעית: "אם לא אחשוב על זה – זה יעלם"; אם אחשוב שזה יהיה שונה, אז זה יהיה שונה". שתי ציטטות אלה משקפות את "החשיבה העל־טבעית" של הקורבנות. קסם רוחני מונע מן הקורבנות להודות בגילוי לב בשגיאותיהם, והופך את אמירת המלים "אני מצטער" בלתי אפשרית כמעט. תהליך בלתי רציונלי זה מגן עליהם מפני הצורך להתגבר על אין־האונות החברתית ועל שיתוק הרגשי, שכן הם מומחים בהאשמת הזולת כמחדליהם. הוא מוביל אותם לעתים קרובות אל השימוש בסמים, משום שלדעתם אלה גורמים להיעלמות בעיותיהם.
תסביך אם: זעם ואשמה יוצרים אמביוולנטיות איומה כלפי האם. הקורבנות מבקשים להשתחרר מהשפעתה, אך חשים רגשי אשם כל אימת שהם מנסים. כאשר הם שוהים במחיצת האם, שורר מתח באוויר, שרגעי סרקאזם שמים לו קץ, ולאחר מכן חלים רגעי שתיקת נתגובה. הצעירים יותר מעוררים באמם רחמים כדי להשיג את מבוקשם, בעיקר כסף. הם מתווכחים בחמת זעם, ואחר מתנצלים כשוטים. המבוגרים יותר חשים פחות אמביוולנטיות ויותר אשמה מחמת הכאב שגרמו לאם.
תסביך אב: הקורבן חש שהוא מנוכר מאביו. הוא משתוקק להתקרב אליו, אך גומר בדעתו שלעולם לא יקבל את אהבתו ואישורו. המבוגר יותר עדיין מעריץ את אביו, אינו מבין כלל את מגבלות האב, ופחות מכך – אינו מקבל את מגרעותיו. חלק גדול מן הבעיה שיש לקורבן עם רמויות סמכות נובעת מתסביך האב שלו.
תסביך מיני: אין־האונות החברתית של הקורבן עוברת אל הזירה המינית. מייד לאחר בגרותו המינית הוא מתחיל לחפש נואשות אחר נערה. אך חוסר בשלותו וסכלותו נוטים להניס את רוב הנשים. הפחד של קורבן התסמונת מפני דחייה גורם להסתרת רגישותו מאחורי עמדת מאצ'ו קשת לב ואכזרית. ברוב המקרים נוותר הקורבן בבתוליו עד שנות העשרים המוקדמות לחייו – וזהו מצב מביך והוא משקר בכל הנוגע לו – לעתים עד כדי "דיבורים על אונס". הוא מתרברב על הצורה שבה כפה, או שהוא מתכנן לכפות, את עצמו על נערות.
לאחר פריצת מחסום הבתולים, עלול הקורבן לפנות לקיצוניות הפוכה – לקיום יחסי מין עם כל בחורה שנפשה חושקת בכך, כדי להוכיח לעצמו שהוא בעל און. כשהוא יוצא בקביעות עם בחורה אחת, הוא נקשר אליה כליל. על קנאתו לא עולה אלא יכולתו לעורר בה רחמים.
נחרצות או עצמאות של אשה מעוררות בקורבת כעס ואפילו זעם. הוא זקוק לאשה שתהיה תלויה בו, כדי שירגיש שהוא מעניק לה חסות. למען האמת, הוא נטול יכולת ליצור קשר על רמה שווה עם אשה אינטליגנטית, ולכן הוא משפיל אותה. הוא משתוקק לשתף אשה ברגישותו, אך מתכחש לצד זה באישיותו משום שהוא חושש שמא ייראה חלש ולא גברי בעיני חבריו.

(מתוך "תסמונת פיטר פן, הגבר שמסרב להתבגר", הוצאת "מסורה")

של מי אתה ילד?

תפיש, תסמונת פיטר פן. למה התכוון ג'יימס מאתיו בארי, כאשר יצר ב־1928 את דמותו של הנער האגדי שלא רצה להתבגר? אולי לא רק לנער תמים וחמוד, שמנצח את שודד הים קפטן הוק האנטיפט האומר "אני לא רוצה ללכת לבית־ספר וללמוד דברים חגיגיים. אף אחד לא יתפוס אותי בבירתי, כדי לעשות ממני גבר. אני רוצה להישאר תמיד נער קטן ולכייף".
הפסיכולוג האמריקני ד"ר דן קיליי נתקל בקריירה שלו בתרנה פיטר פניים שבגרו גופנית והמשיכו להתנהג כילדים, מסרבים לקחת אחריות על עצמם, סומכים על אמא/אבא/אח/רעיה/אהובה/ידיד. מן המקרים שמגש, כשינויים שנועדו למנוע זיהוי הדמויות והאישיות, חיבר לפני ארבע שנים את "תסמונת פיטר פן" שזכה מייד להצלחה גדולה בארה"ב. רבים זיהו את התסמונת אצל עצמם, או אצל הזולת – ולמדו שהלוקה בה זקוק לטיפול.
קיליי קבע שהנגוע בתסמונת פיטר פן, כמו פיטר פן מן הסיפור, אינו דמות טוטרית, הוא נצלן תיפקודו והחברתי לקוי. יש בו מן הנשיות (בגירסות הבימתיות אכן משחקת נערה את התפקיד, בדרך־כלל), הוא מקסים ונוגע ללבנו, אך הוא לא כל־כך טוב־לב (לאחר שהבריע את קפטן הוק חבש את כובעו ועישן את הסיגאר שלו בשימוש לאיד). מתסמונת פיטר פן סובלים בעיקר גברים, אך יש גם מעט נשים הלוקות ב"תסמונת סינדרלה".
הספר "תסמונת פיטר פן, הגבר שמסרב להתבגר" יוצא בימים אלה בעברית, בהוצאת "מסורה" בתרגום שושנה צינגל. כאן, פרסום ראשון של קטעים ממנו.

סוס מלחמה

קפטין דייל דאי. גבר מהמלחמות. [illegible]. צילם: רובי קסטרו

קפטין דייל דאי מלמד איך לעשות סרטי מלחמה. שטנק ייראה כמו טנק והחייל כמו חייל. הוא מתגעגע ל"דבר האמיתי", מארינס, וייטנאם, ביירות. אלה היו שנות חייו היפות, כי "יש High בלתי נשכח בקרב"

יהיתי אותו מייד: שער שיבה גזוז קצר, צער נמרץ וגוף זקוף. בלובי המתפנק של מלון רן־פנורמה אין מקום לטעות: זו כניסה של מארינס. קפטיין (מיל.) דייל דאי: 22 שנים במארינס, וייטנאם (1965, 1967–70), ביירות (1982–3), אל־סלוודור וניקרגואה, שם אימן את הקונטרס.

עכשיו הוא יועץ צבאי לסרטים. מוצא דמיון בין צבא לקולנוע. לדעתי, לשניהם יש (בשבילו) ריח של הרפתקה. הוא עושה כאן בסרט "החיה" (עם סטיבן באואר בתפקיד הראשי, הפקת קולומביה ואפריל־מריה), סיפורו של טנק סובייטי האובד באפגניסטאן ומורדים אפגניים רודפים אחריו. קפטיין ראי דואג לכך שהטנקים ייראו כמו טנקים, פיצוצים כמו פיצוצים, ובעיקר שהשחקנים ייראו כמו טנקיסטים.

הקפטן אינו משחק בחיילים. הוא רוצה אותם אמיתיים. בלי להיות מומחה לקולנוע, הוא יודע שהמצלמה תקלוט כל פרט. לדעתי, אהבת הצבא מדריכה אותו. לא האמינות בקלנוע. הצבא, בשבילו, זה לא מקצוע. זה החיים. "אני זוכר את עצמי כילד, יושב על ברכי אבי ומקשיב לסיפורים שלו על מלחמת העולם השניה. הוא שרת בחיל הים, לחם נגד היפנים. אני, בנו היחיד, לא יכולתי להיפרד מן הסיפורים. זה משך אותי: ידעתי שזה חשוב". בגיל עשר הלך ללמוד בפנימיה צבאית, בשמונה־עשרה התגייס למארינס. "הציונים שלי בבית־ספר לא היו די טובים כדי שאתקבל לאקרמיה צבאית לכן נאלצתי לטפס למעלה לאט לאט".

הוא גדל בעיירה קטנה, במדינת מיזורי ("Mark Twain Country"), אך את מקומו, ביתו, שייכותו מצא בצבא. היה נשוי פעמיים והתגרש, משום שחיי הצבא לא הלכו עם חיי הנישואים. קשה למצוא נשים שתסכמנה להיות אשתו

הצבא בדמו

השניה של מי שנשוי כבר, לצבא. גם הילדים יורדים למקום משני כאשר צריך לצאת למשימה דחופה, מייד. רק עכשיו, עם פרישתו, הוא מרגיש שיהיה מסוגל לחמש קרבה מחודשת לשלוש, בניו הבוגרים וליצור מערכת יחסים עם בתו התינוקת, מנישואיו החדשים.

והחברות? "גם זו בעיה. כי איך אתה, כמפקד, תיתן לחבר פקודה שעלולה להסתיים במותו? או שאתה בוגד בחברות או שאתה בוגד בצבא, נכון?" דייל דאי חושב שזו עלולה להיות בעיה קשה בצה"ל, הבנוי על יחסים קרובים ולא רשמיים בין קצינים לחיילים. "במארינס, האימון המושלם שלנו שמר עלינו מפני טעויות".

גם זו נקודת דימיון בין צבא לקולנוע: "גם הקולנוע מאורגן לפי הירוכיה ברורה ומערכת פקודות היורדת מלמעלה למטה, יש תפקידי מנהיגות ותפקידי מישנה. וגם כאן יש רחיפה עצומה קדימה, להספיק, לבצע, כאשר הזמן הופך לכסף יש רחיפות כמו בקרב. לכבוש את הגבעה, לגמור את היום". שואלים אותו הרבה מה עושה חייל בשואו־ביזנס. לדעתו זה טבעי, כי גם איש צבא צריך להיות יצירתי. אבל שום סרט, שום הפקה לא תשווה לדבר האמיתי: "אני מתגעגע לצבא. למשמעת, לסדר של הפקודה הצבאית. האזרחים היום נוטים להיות רשלנים. והחברות. גם בצוות של סרט נוצרת חברות, אך זה לוקח הרבה זמן, ובצבא אנחנו יחד כל הזמן, אותם אנשים, אותה יחידה. משפחה".

העבודה ב"פלטון" היתה בעיניו, הקשה ביותר. "היה לנו מעט מאד כסף, ישכנו בג'ונגל כמו חיילי מארינס. והג'ונגל הוא אויב שלך, לא פחות מן האויב האנושי שאתה לוחם בו. זה היה נורא קשה". כאן, ב"החיה", גם לא הכי קל, אבל זה לגמרי אחרת. "מאז שעברנו לתל־אביב הם יצאו לי מן המסגרת. כל היום מבלים בבריכה, בלילה שותים בירה ורצים אחרי בחורות. ראיתי את זה, אז לקחתי אותם לסידרת חינוך: קצת רצו, קצת סחבו, אכלו חול, ישנו על האדמה, גרו בתוך טנק ונזכרו שהם טנקיסטים ולא שחקנים. עכשיו הם שוב נראים כמו חיילים. אני בטוח שהם גם מרוצים מזה. נכון, זה כאב להם. אבל מה הם יכולים לעשות? לטלפן לסוכן שלהם?"

צריך שהמלחמה על הבד תראה כמו מלחמה אמיתית. "בקולנוע, בדרך כלל, רימון נראה כמו פצצה אטומית, וזה לא נכון. רימון צריך להראות כמו רימון ומסוק כמו מסוק, וחיילים כמו חיילים. ואני רוצה שכל חייל בתופשה שבא לראות את הסרט, יאמר: ככה נראית מלחמה. ושגם צופים שאינם חיילים יראו זאת. היות שאני יודע על המלחמה יותר מרוב האנשים, אני רוצה שיראו שמלחמה זה מוות. זה דבר נורא. זה לא מישחק, זה לא נעים. כשאתה מתחיל לירות, אנשים מתחילים למות.

היתכן שקפטיין דאי אוהב את ריח הנפאלם על הבוקר? אחרי שגמר את השירות הפעיל ועזר בכמה מלחמות מפוקפקות החליט דאי לעבור מן הביצוע לייעוץ. הוא הקים חברה ונעשה יועץ צבאי בסרטים. התחיל עם חברת קנון בבידיון "פלישה מן המאדים" ובאחרונה שבע נחת, כאשר סרט שהיה שותף בו, "פלטון" זכה בכמה אוסקרים נכבדים. בעקבות הסרט כתב גם את הספר "פלטון" שהוא סיפרו השלישי, אחרי "רוץ בין טיפות הגשם" ו"Lifer". הוא סיים עכשיו תסריט על המלחמה בביירות ומתכוון להפיק את הסרט בקרוב, בישראל או במרוקו.

יתכן שקפטיין דאי אוהב את ריח הנפאלם על הבוקר? "אתוודה בפניך: יש High בלתי נשכח בקרב. לשים את חייך בכסף, לחיות על הקצה: זה לא דומה לשום דבר בחיים. שום רגש, שום ריגוש ושום חוויה אינם דומים לרגע הזה שבו אתה עובר גיהינום – ומסוגל לצאת מזה. אין רגע שבו חיים יותר במרוכז. וכאשר עברת את הנסיון הקשה הזה, ועמדת בו, אתה גאה. יודע שאתה יכול ללכת רחוק יותר מאחרים. וזה מבדיל אותך מההמון: אתה מיוחד".

עידית שמגר ■

נוה קייט

דירות נופש להשכרה
נופש חלומי בחלום של מקום

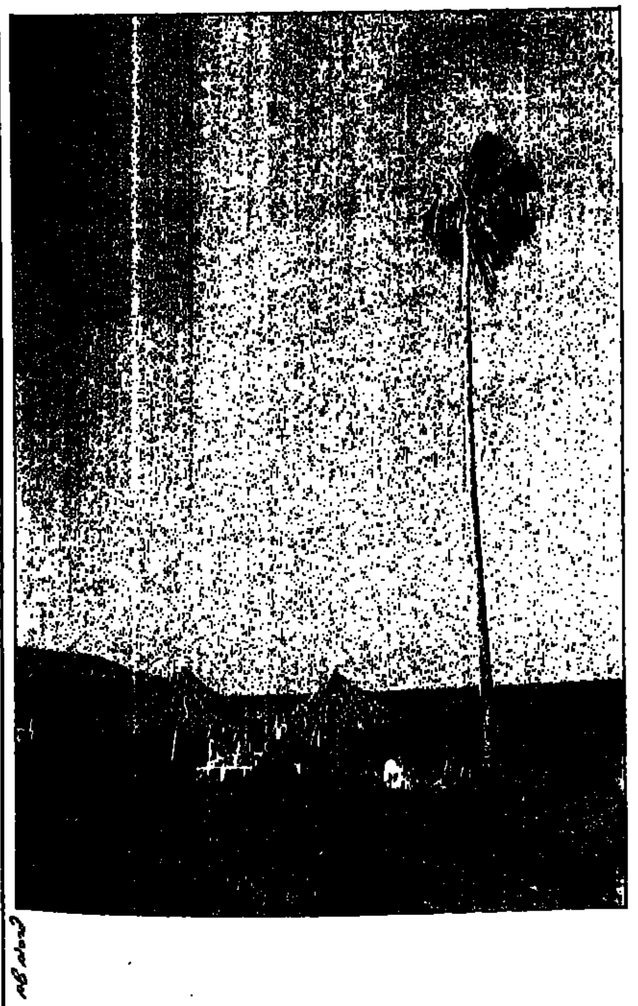

* חדרי שינה ממוזגים
* סלון
* מטבח עם כל הציוד
* פינת אוכל
* מרפסת גג וגן

בר ומסעדה

* סוסי פוני
* בריכה לילדים
* ועוד הפתעות

נוה קייט

מושבת מיגדל מיקוד 14950

טל: 06־721654, 06־722063

למטרה אש

תחרות שליפות מטעם "המרכז ליר' מעש". ירי במטרות דמויות־אדם (אסור לפגוע ב"בני ערובה"), היחלצות עם האקדח ממצבי־לחץ (עם מכנסיים מופשלים על האסלה, למשל), הפעלה מהירה של "אקדח הפתעה". 56 מתחרים, 16 נבחרים. לא בדיוק כמו במערבונים, אבל די קרוב.

לא בכל יום אנו מקבלים הזמנה לתחרות־שליפה, לכן ידענו שאת האירוע, אליו הוזמנו מטעם "איגוד הקליעה בישראל", לא נחמיץ.

טוב, לא מדובר במשהו הלקוח מ"בצהרי היום" או "הטוב, הרע והמכוער", למרות שאחרים מהמתחרים אפשר להגדיר כ"אקרוחנים מקצוענים". התחרות לא התקיימה ברחובה הראשי המאובק של עיירת בוקרים, אלא במטווח האולימפי המודרני והמפואר על שם יגאל אלון ז"ל בהרצליה, מקום בו מקיים "המרכז לירי מעשי באקרח" את פעילותו. מעיון בחוברת צנומה שנושאה "חוקת הירי המעשי באקרח" למדנו שמדובר במקצוע ספורטיבי בו נדרש המתחרה להפגין את מיומנותו בשימוש באקרח, בתנאים "כמו מהחיים". בין היתר, נאמר בנוסח החוקה: "האתגר המוצב בפני המתחרים בתחרויות, חייב להיות מציאותי. תרגילי הירי חייכים לדמות מצבים אשר במציאות עשוי להיות בהם שימוש מעשי בנשק". בהתאם לעיקרון הנ"ל מתוכננים תנאי התחרות.

המטרות הן דמויות־אדם בגודל טבעי, עליהן מסומנים אזורי פגיעה שונים. שיטת הניקור קובעת שפגיעה באיזור וריגה בטוח, המוגדר כאיזור "a", מזכה את המתחרה בסכום הנקודות הגבוה ביותר. למשל – פגיעה באיזור העליון של הפנים (המכונה בעגה מקצועית "איזור הרייבאן"), מזכה את היורה ב־5 נקודות. לעומת זאת, פגיעה באיזור "d" (הכתפיים, הידיים והבטן), תזכה את היורה בשתי נקודות בלבד.

בבוקרו של יום ששי, ה־29 למאי, היום בו נערך השלב הסופי של התחרות, ישבנו מצויידים באטמי אוזניים ביציע של המטווח בהרצליה. קהל הצופים, מתוח אך ממושמע למופת, היה מורכב ברובו מאקרוחנים "מקצועיים", המשרתים ביחידות בהן מתמחים בשימוש באקרחים. אף פעם לא הרגשנו כל כך בטוחים. מי היה מתאר לעצמו שיש במדינתנו הקטנה .כל כך הרבה אקרוחנים מוכשרים.

בעמדות הירי, אל מול המטרות, התרחשה פעילות מהירה מלווה בפרצים פתאומיים של ירי. מתוך 56 המתחרים שהשתתפו בשלב הראשון של התחרות, אשר התקיים שבוע קודם לכן, נותרו 16 מובחרים שהתחרו בשלב זה בשלושה תרגילים שתוכננו על ידי המארגנים. תרגילים שסיפור המעשה שלהם לקוח מן החיים.

בתרגיל הראשון, המכונה "סייסטה", שוכב המתחרה על מיטה כשעל עיניו משקפיים כהים של רתכים. כשהמשקפיים הללו לעיניו, חש המתחרה כאילו הוא שרוי בחשכה. האקדח – פרוק מתחמושת – מונח במגירה של ארון לילה קטן המוצב ליד המיטה. השופטים מזניקים את המתחרה, ביריי מתוך אקדח־הזנקה. עם הישמע קול הירי, מתחילה מרידה של זמן קצוב. באותו זמן מתחילות מספר מטרות־דמות להתרחק במהירות של ריצת אדם ממקום ההתרחשות. בין מטרות ה"אוייב" מפוזרות מטרות "בני ערובה", שפגיעה בהן גורמת לפסילה של המתחרה.

בכל התרגילים, לא היה היורה מוגבל במספר הכדורים שמותר לו לירות. חיים קשים היו לבעלי ה"קולט 45" אשר נאלצו להחליף מחסניות תוך כדי ירי: תכולת המחסנית בקוטר זה היא 7 כדורים, לעומת 13 עד 15 כדורים שמכילות מחסניותיהם של רוב האקדחים בקוטר 9 מ"מ פאראבלום.

בתרגיל מקורי אחר, שנשא את הכינוי "כל העמדות תפוסות", ישבו המתחרים על אסלה, כשקרסוליהם כבולים על־ידי מכנסיים משולשלים. האקדח מונח בהישג־יד על הרצפה. בהנתן האות היה עליהם לזנק , מבלי להרים את המכנסיים, ולפגוע במטרות "האנשים הרעים" שהחלו בינתיים בנסיגה, כשהם גוררים בני ערובה.

בתרגיל אחר, המכונה "אקדח בלתי ידוע", נשלחו המתחרים לשהות בחדר סגור, ממנו נקראו בזה אחר זה אל עמדת הירי. על שולחן ליד העמדה מונח היה "אקדח ההפתעה", מכוסה ביריעת בד. על המתחרים לטעון את המחסנית, לדרוך ולירות למטרה. בשנה שעברה היה "אקדח ההפתעה" תופי single action, שהגיע הישר מסרטי המערב הפרוע. צריך להיות מטורף־נשק אמיתי כדי לא להסתבך עם המנגנון שלו. השנה היה זה אקדח מוזר מתוצרת מעל־לכן, הידוע בשם "סירקיס". האקדח קרוי על שם אביו־ממציאו, אלוף הקליעה הוותיק נחמיה סירקיס. זהו אקדח קטן בקוטר 9 מ"מ פאראבלום, בעל מנגנון double action (הנוקר נדרך ומשתחרר עם הלחיצה הארוכה על ההדק). למתחרים לא היו שום בעיות עם טעינת המחסנית ודריכת הכלי. אך חלקם בזבז זמן מיותר בנסיון למצוא את הניצרה, שאינה קיימת כלל בכלי הזה, ואחרים התקשו בירי בשל ההדק שאינם מורגלים אליו. הכלי הזה גרם להסטריה קלה בקרב המתחרים, ומטבע הדברים לא תמיד ננעצו ששת כדורי המחסנית באזורי פגיעה טובים. מאידך, "בני הערובה" לא נפגעו, וגם זו נחמה.

חוקי הבטיחות של התחרות היו חמורים ביותר. כל עבירת בטיחות עלולה היתה לגרום לפסילתו של המתחרה. למשל – אי נצירת הכלי תוך תנועה ממטרה למטרה, החזקת האצבע היורה על ההדק שלא בזמן הירי, או הפניית האקדח אל מעבר לגיזרת 180 המעלות של איזור המטרות. על רמתם הגבוהה של המתחרים יכולה להעיד העובדה שרק מתחרה אחד מבין ה־56 שהחלו בתחרות, נפסל.

בנוסף לתחרות האליפות, בה התחרו 16 הנבחרים בשלושת התרגילים שתוארו לעיל, התקיימה תחרות נוספת – אדם נגד אדם, שהיא אולי הדבר הדומה ביותר לדו־קרב פנים אל פנים שניתן לדמות בתנאי תחרות ספורטיבית. בתחרות זאת, לא התחרו המשתתפים נגד שעון־העצר. הם התייצבו בזוגות אל מול המטרות, כשהאקדח בנרתיק. עם מתן האות היה עליהם לשלוף להשלים סדרת משימות. בתחילה – ירי אל מטרות־דמות רגילות, ולאחר מכן תנועה (תוך טעינת מחסנית, אם יש צורך) אל מול מטרות־מתכת נופלות המכונות pepper־popper. הראשון שהשלים את משימתו היה עוצר את הירי ומדיח את יריבו מן התחרות. בתחרויות מסוג זה מתנפצים לפעמים המיתוסים של "השולף הבלתי מנוצח". כמו במקרה של אביאל שלום, מושבניק מנוה אילן ומדריך ירי במשטרת ישראל לשעבר, שנחשב לפייבוריט. הוא הודח במפתיע בתחרות זו על ידי מתחרה אחר. מה שלא הפריע לו לזכות באליפות, בסופו של דבר, בזכות הניקוד הגבוה.

ההשגים לא הביאו לבעליהם רק תארי־כבוד, אלא גם פרסים נכבדים. שולחן הפרסים ממש כרע מכל טוב שהונח עליו. הפרס הראשון ב"אליפות ישראל בירי מעשי" היה אקדח עוזי, מתנת התעשייה הצבאית. הזוכה בתחרות "אדם נגד אדם" זכה ברובה קשת "ברנט" מצוייר בטלסקופ מתנת בית המסחר "ארסנל". כמו כן ניתנו כפרסים אולרי "פומה", תחמושת אימונים 9 מ"מ, נרתיקי אקדחים, מכלולי כוונות, פוליסות ביטוח ועוד עשרות פרסים שאקדוחנים אוהבים.

לאחר עיון בטבלת התוצאות, התברר לנו דבר מוזר: האם העליתם בדעתכם שרחובות היא העיר ממנה יצאה בשורת השליפה בישראל? יש הוכחות ותעודות, הכל כתוב בספר דברי הימים של איגוד הקליעה בישראל.

אלדד זקוביץ ■

השולף המהיר ביותר בהרצליה

אביאל שלום, אלוף ישראל בירי מעשי באקדח: "בני הערובה" לא נגעו

[אב]יאל שלום, אלוף, בתרגיל "כל העמדות תפוסות". [...]די מכנסיים מופשלים.

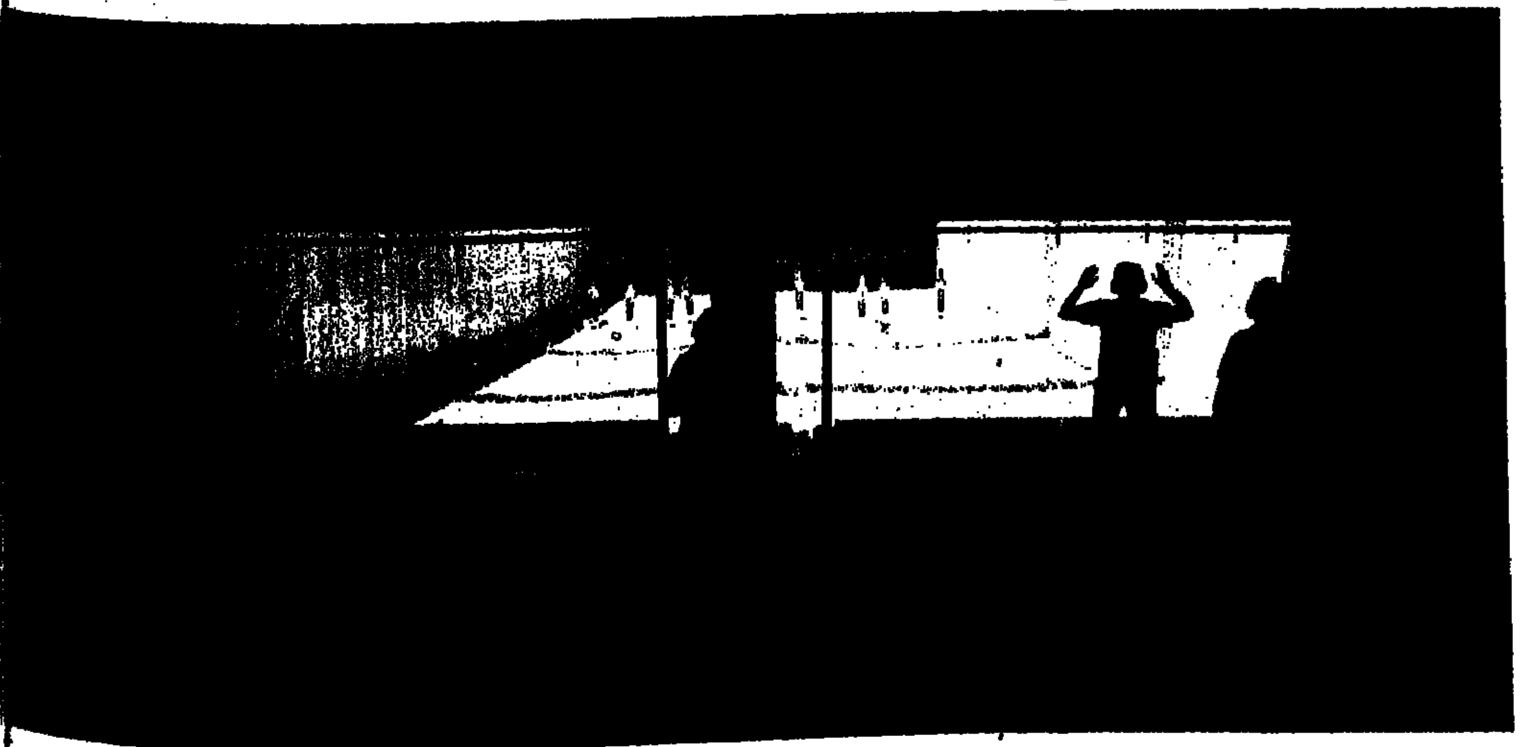

"אקדח בלתי ידוע" סירקיס 9 מ"מ: איפה הניצרה, לכל הרוחות!

אליפות ישראל בירי מעשי: עשרת הראשונים

(ציון ההישגים – באחוזים, יחסית להישגו של הזוכה במקום הראשון)

1. אביאל שלום מ"הפועל רחובות" (*) – 100%
2. יגאל סטרניק מ"הפועל רחובות" – 95.1%
3. יוסי בנבנישתי מ"הפועל רחובות" – 93.4%
4. רונן ענבר מ"הפועל רחובות" (*) – 78.1%
5. רוברטו גוטמן מ"הפועל רחובות" (*) – 74.4%
6. יוסי פינק "הפועל ירושלים" 67.1%
7. בני בסן מ"הפעל רשל"צ" – 66.5%
8. שלומי קעתבי, מג"ב – 59.5%
9. יגאל שררה מ"הפועל רחובות" (*) – 58.4%
10. אבי סמן מ"הפועל הרצליה" – 54.1%

(* המתחרים שליד שמם מופיע כוכב, השתמשו בתחרות ב"קולט 45". לגבי קוטר זה היה הניקוד מעט יותר גבוה).

דירוג המתחרים בתחרות "אדם נגד אדם" (man againts man)

1. יוסי פינק, "הפועל ירושלים"
2. יגאל סטרניק, "הפועל רחובות"

4,3. נתן היימן מ"הפועל הרצליה"; רוברטו גוטמן מ"הפועל רחובות"

(מסגרת:)

הירי המעשי באקדח בישראל

מקצוע הירי המעשי הינו יישום ספורטיבי של מיומנות השימוש בנשק להגנה עצמית. עיסוק זה מקנה לאדם ידע מעשי בשימוש באקדח, תוך שימת דגש על אמצעי בטיחות וזהירות בתפעול נשק, ואפשרות למדידת הישגיו בתחרויות ותרגילים שונים המגבירים ומשפרים את מיומנותו.

בישראל שבעה מרכזים בהם מתקיימת פעילות בענף זה: רחובות, הרצליה, ראשון לציון, בסיס האימונים החילי של משמר הגבול (מג"ב באי"ח), ירושלים (כל המנויים לעיל מסונפים ל"הפועל") ואליצור נתניה. במועדונים מתקיימים קורסים לירי מעשי באקדח, המקנים למתאמן תואר "יורה" בתום תקופה של ששה חודשים.

פעילות המועדונים מתקיימת במסגרת איגוד הקליעה הישראלי, המסונף לאירגון הבינלאומי לירי מעשי (IPSC).

מ מ ו ר מ ר

מרד הנעורים

מאס לו שמתייחסים אליו ואל חבריו כאל ילדים. ירון רן, 29, עוזרו של שר האנרגיה וראש סניף "העבודה" במעלה אדומים, מתקומם נגד מה שקורה במפלגתו: מנופפים בחיים רמון, אבל לא נותנים שום סיכוי ממשי לצעירים אחרים להתבטא ולפעול בתחומים החשובים באמת. מבחינה זאת, הוא מקנא במה שקורה אצל היריבים, בליכוד.

רן ירון, ילד גדול בפוליטיקה. מכיר את כללי המישחק.

הם כבר גדולים. מכירים את כללי המשחק: יודעים להדליף, או לשים רגליים ליריב במאבקי־רחוב פוליטיים על טריטוריות. אך בעוד חבריהם בני ה־30 שבליכוד משתתפים במשחקים של הגדולים, מוצאים חברי המשמרת הצעירה של מפלגת העבודה את עצמם מעבר לגדר, בגן ילדים פוליטי. נדונים לחסדי הגננת שמעונה, המאשרת בחוסר־רצון, ולילדים בוררים, לשחק עם הגדולים.

קשה לשבת עם הידיים שלובות זמן כה ארוך כפי שהגננת רוצה. וכך אנו עדים למספר תרגילים המצביעים שהילדים מתמרדים, תופסים יוזמה. מהלך אחד כזה התבשל טלפונית לפני מספר חודשים בין ירון רן, 29, מן הפעילים הבולטים בקרב צעירי "העבודה", יו"ר סניף העבודה במעלה ארומים ועוזרו של שר האנרגיה משה שחל, לבין יעל ארז, מזכירת המשמרת הצעירה של מפלגת העבודה במחוז ירושלים; דוד לפלר, חבר לשכת מרכז המפלגה, ואודי לביא, מזכיר המשמרת הצעירה במחוז חיפה, גם הוא חבר לשכת מרכז המפלגה.

רן הציע לשלישיה להריץ מטעמם מועמד צעיר, רפי אלול בן ה־28, ראש מועצת מזכרת בתיה, כחבר הוועד המנהל של רשות השידור. הרעיון התקבל והחל להתגלגל בעתונות. כותרת באחד העתונים, למחרת היום, בישרה כי רפי אלול נחשב לאחד מועמדים העיקריים של מפלגת העבודה לוועד המנהל של רשות השידור. לא חלפו כמה ימים ורפי אלול הפך לאורח מבוקש בלשכותיהם של מ"מ ראש הממשלה ושר החוץ שמעון פרס, מזכ"ל המפלגה עוזי ברעם והשר משה שחל. גם יצחק נבון לא היה יכול להתעלם מן היוזמה המפתיעה.

יוסף נבו, לשעבר ראש עירית הרצליה, המועמד מטעם מחנהו של השר יצחק רבין, הצטייר כמועמד חיוור ועייף לעומת ראש המועצה הצעיר של מזכרת־בתיה. חודש ימים לאחר מכן הפך רפי אלול למועמד טבעי. כאילו היה ברור שהוא נולד לכהן כחבר הוועד המנהל של רשות השידור. הצעירים חיככו ידיים.

"נצחון קטן", אומר ירון רן במונולוג של פוליטיקאי צעיר ומאוכזב. אצה לו הדרך. הוא כבר לא בן 20, הספיק להשתתף בקטטות פוליטיות לא מעטות – אך הוא חש שעדיין מתייחסים אליו ואל חבריו כאל ילדים.

"המערכת הפוליטית בישראל נמצאת במצב בו כוחות־עולים נמצאים אך ורק בליכוד. לצעירים בליכוד ניתנה ההזמנות לבלוט, לשחק במוקד קבלת ההחלטות, להיות חשופים לאמצעי התקשורת. איש אינו מערער על כך שפוליטיקאים צעירים כמו אהוד אולמרט, דן מרידור, ביבי נתניהו, עוזי לנדאו, מאיר שיטרית ורוני מילוא יהפכו לחלק מן ההנהגה הלאומית של ישראל בתוך חמש־שש שנים.

"במפלגת העבודה, לעומת זאת, זועקת שממה ברמה הזו של תפקידים ביצועיים, חברות בכנסת, פעילות בדרגים בעלי חשיבות ציבורית. מנפנפים כמס־שפתיים בח"כ חיים רמון כצעיר־התורן של מפלגת העבודה, אבל עוד צעירים רוצים את ההזדמנות".

ירון רן מכהן כעוזרו של שר האנרגיה והתשתית, משה שחל, זה כשנתיים. יליד טבריה שהגיע לירושלים כעוזר ח"כ אהרון נחמיאס, ולאחר מכן שימש כעוזרו של ח"כ רענן נעים. במקביל לעיסוקיו הפוליטיים, משלים רן את לימודי התואר השני באוניברסיטה העברית בירושלים. תחום התמחותו – היחסים בין הציונות לעולם הערבי בתקופת המנדט הבריטי. היה בין מקימי סניף מפלגת העבודה במעלה אדומים, מקום מגוריו, והוא עומד בראשו.

בניגוד לצעירים אחרים, אין ירון רן זועם רק על הנהגת המפלגה. יש לו בליבו הרבה על צעירי המפלגה, שאינם מסוגלים לנפנף בתעודת זהות ואו אולי תעודת־בגרות) פוליטית. לאחר מלחמת יום הכיפורים נוצרו, לדבריו, מחנות פוליטיים חדשים באגף הימני של הזירה הפוליטית, כאשר אנשי גוש אמונים הפקיעו מידי תנועת העבודה את המונופול על מלאכת ישוב הארץ, וצעירי הליכוד שתמכו בהם זכו לאהדה רבה.

מנגד, נוצר גוש חוץ־מפלגתי שמאלי סביב "שלום עכשיו", שאחריו נגררו צעירי העבודה ללא כל יוזמה עצמית, ללא גיבוש וללא הסכמה בנושאים שעל סדר היום. במקום זאת התמקדו צעירי העבודה במלחמה על כסאות במנגנון הפוליטי.

צעירי העבודה התעלמו מן התהליכים החברתיים המואצים בעיירות הפיתוח, אותם תהליכים שהעלו צעירים שאפתנים לזירה הפוליטית. "כך צמחו מנהיגים צעירים בליכוד, שהנהגתו עודדה צעירים לצבור כוח פוליטי. לכך אין מקבילה בתנועת העבודה", אומר ירון רן. ואם אין בכך די – דרכם של צעירים כשרוניים ב"עבודה" נחסמת בגלל התעקשות המפלגה על עקרון ה"שריון" במוסדות המפלגה. צעירי העבודה החברים במרכז המפלגה צורפו אליו בתוקף הסכמים שלא נבעו מכוחם הפוליטי – אלא מעוצמתם של פטרוניהם. רק שניים נבחרו ללשכת המפלגה בזכות עצמם.

צמצום הפער בין הליכוד לעבודה יכול לבוא, לדעתו, רק בתחום המעשה – להעלות לרשימת העבודה בכנסת תשעה־עשרה צעירים. נמאס לצעירים להוות אך ורק קישוט למפלגה.

חוג־צעירים בשם "תפנית" שרן הוא מיוזמיו, מקיים זה תקופה כנסים ברחבי הארץ. חבריו מהווים קשת ססגונית של חברי המפלגה. חוג זה פועל ליותר דמוקרטיה בהליכי בחירת נציגי המפלגה לכנסת, אגב בחינה מחודשת של סדרי העדיפויות הלאומיים בתחומי הכלכלה והחברה. על פי עיקרון זה, הם יוצאים נגד ההתקפות – הקטנוניות, לדעתם – של חברי "המשמרת הצעירה" נגד צירופו של ראש עיריית אשקלון אלי דיין למפלגת העבודה, נגד צירופם של שלמה בוחבוט (ראש מועצת מעלות) ויוסף ועקנין (ראש מועצת קרית־מלאכי) מ"יחד" ללשכת המפלגה, ונגד קידומו של יוסף ביילין. לדעתם של אנשי "תפנית" יש לקדם כל אחד על פי כישוריו ויכולתו, ולא רק לפי הגייסות שעומדים מאחוריו.

ירון רן דורש מחבריו לבדוק קודם־כל את עצמם – שמא הם הפכו לנטל על המפלגה, במקום להיות לה לנכס. יש לערוך, הוא אומר, בדק־בית בקרב צעירי המפלגה שהפכו ממוסדים, נעדרי להט. "יש מקום ליותר רעש. אם היינו בטוחים בעצמנו – לא היו מתקפרים בבהלה מול כל מועמד חדש שהמפלגה מייבאת".

עודד שורד ■

צילום: יעל חשכל "סקופ 80"

GARDENA®

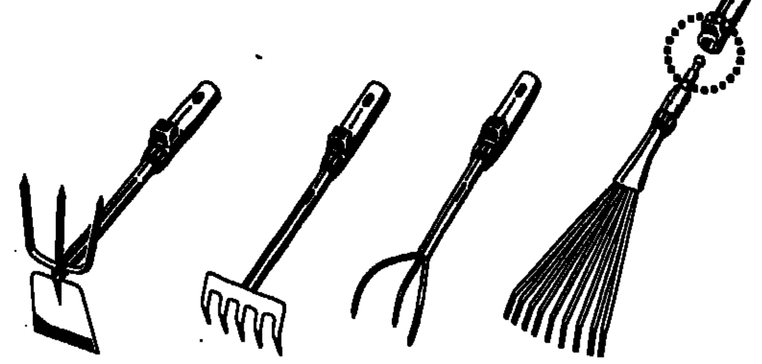

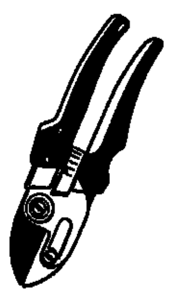

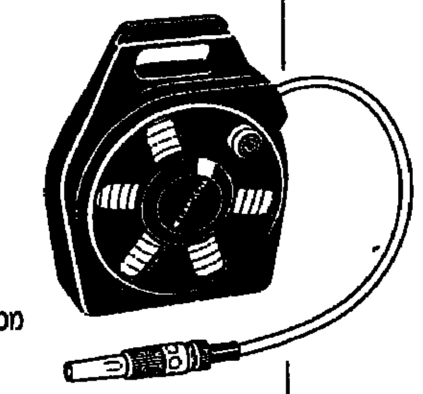

אירופה אצלך בגינה

אם ביקרת בתצוגת הגן הפורח של גרדנה ביריד אדם ומעונו, גם אתה יודע מה עומד מאחורי רבבות גינות יפות באירופה.
גרדנה - מבחר מגוון של כלי גינה יחודיים ואיכותיים, מהגנים היפים של אירופה לכל עבודות הגינה והחצר; מעתה גם בישראל:
מגרפות, מגרפות מניפה, מעדרים למיניהם, קלטרות, כפות שתילה ועוד, כולם מתחברים בשיטת ה"קליק" לידיות אלומיניום, עץ או ידיות טלסקופיות הניתנות לכיוונון אורכן בהתאם לצורך.
ממטרות מתקשתות, מתזי יד לדישון והשקיה ומיגוון רחב של מתזים לשטיפת רכב וחצר הבית וסידרת מחברים מהירים.
סידרת כלי גיזום חשמליים וידניים לעיצוב צמחיה.

התחביב הירוק

בוא להתרשם מכלי הגינה של גרדנה המעוצבים להפליא, עם אחריות לכל החיים.

• **תל־אביב:** כל־בו שלום, רח' אחד העם 9 • **כפר שמריהו:** רוקס 86, רח' המעפילים 7, 052-72454 • **רמת־השרון:** ביתי וגני, רח' סוקלוב 76, 03-403524 • **תל־השומר:** גינה פלוס, דרך שיבא (בכניסה לכפר אז"ר), 03-343362/3; • **הרצליה:** בית וגן, רח' בן גוריון 48, 052-556380 • **כפר סבא:** גינת חן, רח' רוטשילד 61, 052-917807 • **מושב נחלים:** שרותי השקיה, 03-9322132, 03-9326583 • **כפר ויתקין:** שהר, בית חרות (כביש חיפה), 053-93137 • **בית יצחק:** כל בו בית יצחק, 053-333031 • **ראשל"צ:** גב ראשון, רח' רוטשילד 45, 03-993657; חיים כץ מסחר ושיווק בע"מ, רח' האצ"ל 9, אזור התעשיה החדש ראשל"צ, 9611986, 03-9614542 • **ירושלים:** כל־בו זמורה, רח' מג'רה 37, גבעת שאול, 02-526627 • **רחובות:** דנון - הספקה לחקלאות, רח' הרצל 146, 08-451168; פקע - הספקה לחקלאות בע"מ, רח' הרצל 33, 08-459692 • **באר טוביה:** נ. פלדמן, אזור התעשיה, 055-86224/5 • **אשקלון:** אורלי - חברה לבנין ופיתוח בע"מ, רח' צה"ל (אזור התעשיה), 051-26534 • **חיפה:** כרמל בנין, דרך הים 4, 04-384949; דאלאס, רח' מוריה 107 (אחוזה) • **טבעון:** דודי גלעדי, רח' זבולון 14, 04-932326 • **קרית מוצקין:** גרדן סנטר, רח' ברק 46, 04-705788 • **נהריה:** לזר ישראל ובנו, אזור התעשיה, 04-728719 • **כרמיאל:** אספקה טכנית, אזור התעשיה, 04-982845 • **כרכור:** צ'צקס, רח' בר יוחאי 16, 06-377220 • **נצרת:** סוכנויות מאזוי, רח' קזנובה, 06-554869.

נ. פלדמן ובנו בע"מ
יבואן: נ. פלדמן ובנו בע"מ,
רח' יגאל אלון 121, ת"א, טל' 03-250269.

גלקון
הפצה ושיווק: גלקון, קיבוץ כפר בלום, גליל עליון, טל' 03-253405/6
נ. פלדמן ובנו בע"מ.

GARDENA®
כלי גינון מהגנים היפים של אירופה.
איכות גרדנה.
אחריות לכל החיים.

פיתם מערכות תדמית

מהאוכף, הכל נראה אחרת

חוות הסוסים שליד חבצלת השרון. בשביל הרבה אנשים, זהו חלום שהתגשם. טיולי־רכיבה בלי לעשות מזה עניין גדול, בלי חלבושת מיוחדת ותשלומים מופרזים. דרך נפלאה לגלות את הטבע.

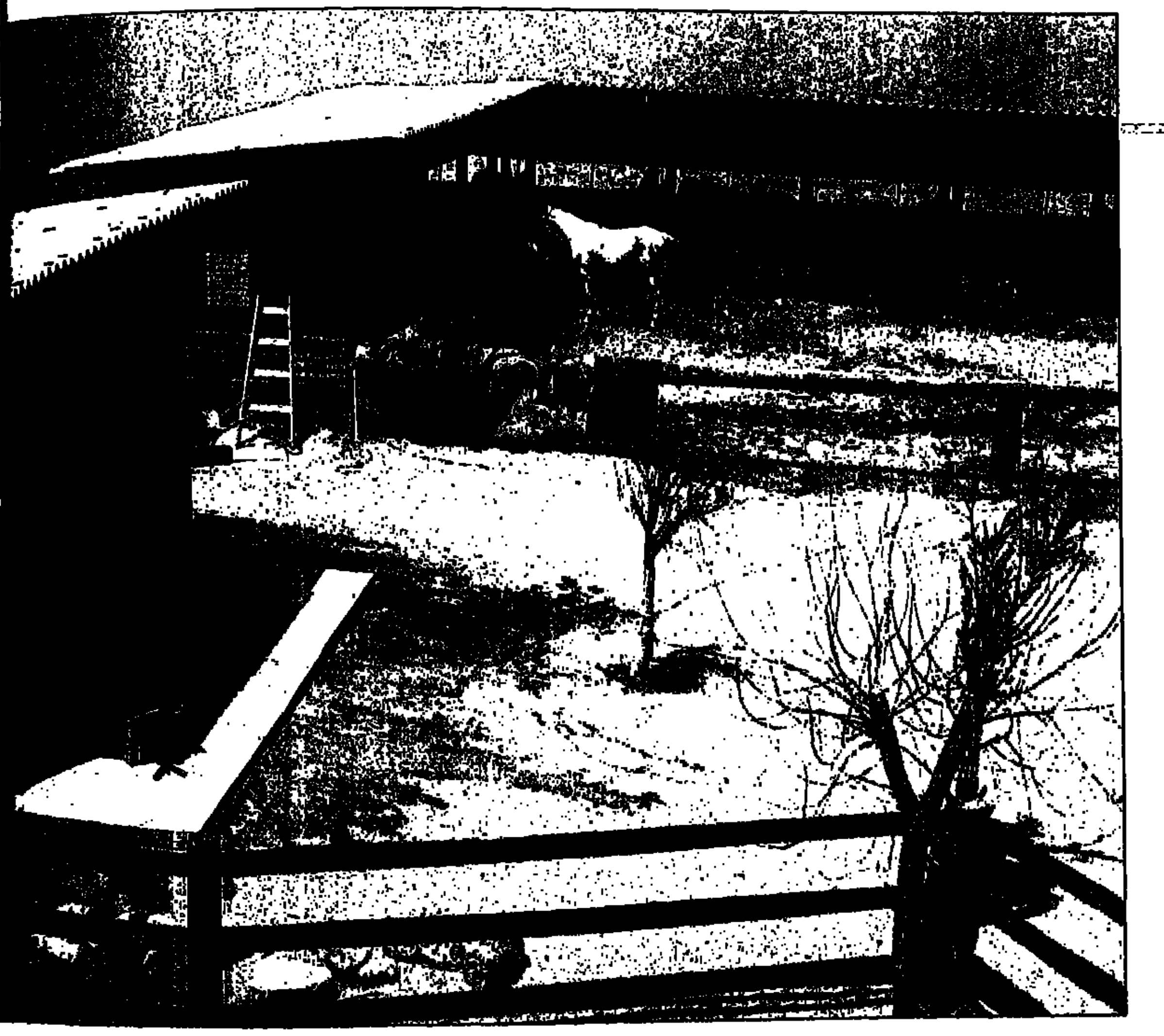

אווירה בחווה. צילם: הנס אנגלסמן

חוות סוסים על צוק המשקיף לים. שקט שנוהר מדי־פעם בקריאת התרנגול וצהלת סוסים. הקצה המערבי של מושב חבצלת השרון, הקצה הצפוני של נתניה. רחוק מהעיר, רחוק מכתי המלון, רחוק מהתיירים והאו"מניקים. עולם אחר.

בחצר האורוות שוטפים את הסוסים. משפשפים את גופם עם מברשות גסות, עד ברק. יצורים אצילים, סבלניים. מקבלים את הארם בברכה. מנענעים בראשם מעלה־מטה, כאילו הם מאשרים את זכות המבקרים להיות איתם. יש להם שמות: איש, צרציל, נטשה, אוף־שם, שריף.

הסוס שריף הוא, בעצם, סגן השריף של הארון האמיתי במקום – בני חלפון (28). בני הוא הבעלים והמנהל של החווה. הוא גם הגננת והמטפלת של אי־אילו צעירים שאוהבים להיות פה יותר מאשר בכל מקום אחר בעולם.

בשעת בוקר זו של יום ששי, מגיעים החיילים של חופשת סוף־שבוע. יושבים ליד שולחנות העץ שבחצר. משתזפים בשמש. שלווה. מגיעים לכאן בכל אפטר וחופשה אפשרית. בשביל בני ובשבילם, זהו חלום הארץ המובטחת, שהתגשם. את בעלי הכנף הצבעוניים.

דרך ארוכה עשה בני עד שהגיע לכאן. בגיל 15 נדבק בשגעון הסוסים. היה נוסע מנתניה לרכב בחווה בחוף הירוק. עם הזמן הפך למדריך. לאחר שהשתחרר הקים, בשנת 1980, חוות־רכיבה במלון "בלו־ביי" הנתנייתי, ביחד עם ארבעה חברים. אטרקציה לתיירים, מקור הכנסה איתן למלון. עם השנים הלכו החברים. אחד התחתן והיגר לקנדה, שני חזר בתשובה. במקביל התחילו בעיות עם מינהל מקרקעי ישראל, שהאדמה היתה שייכת לו. בני ניסה להילחם. נסע לירושלים, התחנן, התווכח. הכל בשקט. הוא למד להבליג. "אני כבר לא שולף יותר מהמותן", הוא אומר כשהוא נשען על המשקוף בכניסה לביתו. על משקוף העץ כתוב באותיות בוקרים חומות "שריף". לשריף בני ההבלגה לא היתה קלה, ו"מה שהחזיק אותי היתה המוסיקה. אחרת הייתי משתגע". לא בדיוק איש של המימסד, כפי שאפשר כבר להבין.

בדבר אחד הוא הצליח: במינהל הבטיחו לו שטח חלופי, ווזו השטח עליו מוקמת ה"אחוזה" שלו היום. השטח היה בעבר שדה קוצים. השופל עבד שלושה ימים כדי לפנות את הזבל. "שדה קוצים זה כלום", אומר פסח אוסטשינסקי, שכן מחבצלת השרון שמרגיש כמו פטרון במקום. "זו היתה מזבלה אמיתית".

בני בנה, קודם כל, את האורוות. אחריו את בית־העץ לתפארת, בפינה המזרחית של החצר. עבודה עצמית. בנוי מעמודי חשמל

החווה
THE RANCH

ס ו ס י ם

ולפון שיצאו משימוש וניקנו במיכרז. את הרעיון הביא אחיו של בני מקנדה. הבית מוגבה קמעא מעל פני האדמה. מתחתיו מסתתרות תרנגולות. הילדים שבאים לרכב, זוחלים בשמחה רבה מתחת לבית כדי להפחיד אותן. בני עצמו גר כמו תורני בכל מיני פינות. חייב לישון בשטח, כדי לשמור על הסוסים. אוהבי סוסים משוגעים־לדבר באו לעזור בהתנדבות. חלקם נמצא שם עד היום. "מי שנשאר פה, יש לו איפה לישון, וכולנו אוכלים ביחד. לחבר'ה שצריכים אני נותן דמי כיס. זה כמו הבית שלהם".

אנשים באים מכל הארץ לרכב בחווה. שומעים מפה לאוזן. בעונות התיירות באים גם התיירים. בעיקר הצרפתים. אורחים מיוחדים שהגיעו בפסח היו בחורי ישיבה מבלגיה. "זה היה נהדר לראות אותם", מספר פסח, "חולצה לבנה ממש, חזיה שחורה וציציות מתעופפות ברוח, על האוכף".

בניגוד לחוות אחרות, בחווה של בני לא עושים עניין מהרכיבה. מותר לרכב בלי בגדים מיוחדים. בלי תפאורה. לומדים את היסודות במגן, היא חצר הרכיבה המגודרת, ויוצאים לשטח. ואיזה שטח! מי היה מעלה בדעתו אילו שרות קסומים משתרעים בין כביש חיפה תל־אביב ובין הים? מהכביש חולפים על פניהם ביעף, ומהים לא רואים אותם. צריך לעלות על גבו של הסוס, להגביה את נקודת המבט במטר וחצי לפחות, ולצלול לתוך הקסם הירוק, הזרוע פרחים, עצים ועוד חוות זעירות שבהם מגדלים כבשים. הכל בתוך נוף שקט, שסאון המכוניות אינו מגיע אליו. רק הרקיעות המזדמנות של הסוסים ונחרות ההתעטשות המקריות שלהם.

יתכן שהאווירה משפיעה על ההנהלה, אבל בחווה של בני אין הרגשה של ביזנס. עבור 15 ש"ח לשעה, יכול כל־אחד להתחיל רומן חדש בחייו. רומן עם החווה ועם החיה. רומן שאין בו אכזבות. עם סוסים שלומדים לאהוב אותם והם לומדים לאהוב אותך. נאמנות מוחלטת. ואפילו הילדים הקטנים מרגישים בכך, וגומלים לסוסים בדרך שאותה הם מכירים הכי טוב: קוביות סוכר מתוקות, שעוברות מידו של הילד לפיו המלחך של הסוס. בלילות ירח מלא אפשר לצאת לרכיבה קסומה פי כמה. בתוך עולם אור־צל זרוע כוכבים, שסיפורי הנסיכות והאבירים על הסוס הצחור הופכים בהם למציאות אישית.

...ומשהו יותר פרווא. סוס צריך גם פידוול

יש עוד הרבה תוכניות וחלומות. פסח מחבצלת־השרון מספר על חלום שלו, שהצליח להדביק בו את בני: טיולי רכיבה מהחווה לחווה. יש לו נסיון בזה, לפסח. שנים רבות שימש כשליח באיטליה. "ספורט הרכיבה אינו שייך יותר רק לעשירים. היום זהו ספורט עממי מקובל. באיטליה נהוג לצאת לטיול של מספר ימים על גב הסוס. עוברים בשבילים מרוחקים מהאוטוסטרדה. רכבנו מפאתי רומא למונטה־קסינו. 50־40 ק"מ ליום. לנו בחוות שבדרך. יש בהן צריף עם מקלחת. כל בוקר מנקה כל רוכב את הסוס שלו. אל האוכף מחוברים שני פאוצ'ים (תרמילים) ובהם שיבולת שועל ודלי מתקפל, כדי שאפשר יהיה להאכיל ולהשקות את הסוס במשך הטיול. תוך יום־יומיים יוצרים הסוס והרוכב שפה משלהם. קשר מיוחד במינו. הטיול נמשך ששה ימים. נוצר קשר אחר אל הטבע. ממרומי גבו של הסוס שדה הראיה רחב יותר. העין תופסת דברים שבתנאים רגילים רואים אותם רק ממעוף הציפור".

בינתיים אפשר להסתפק בנופי השרון, ולהוסיף טיול בן כמה שעות לנחל אלכסנדר. בפאוצ'ים אפשר לשים כמה סנדוויצ'ים, מספר פחיות בירה (וקולה לילדים), ולצאת לטיול משפחתי מסוג אחר. טיול על ארבע, כוח סוס אחר.

חמי זילברג ■

יש חדש במלון גולדאר * * * *

מחירים נוחים

* עיצוב מחודש של המלון
* טלוויזיה בכל חדר
* שידורי לווין לחדרים
* בריכה מרווחת
* חדרים מפוארים
* כל השירותים של מלון 4 כוכבים

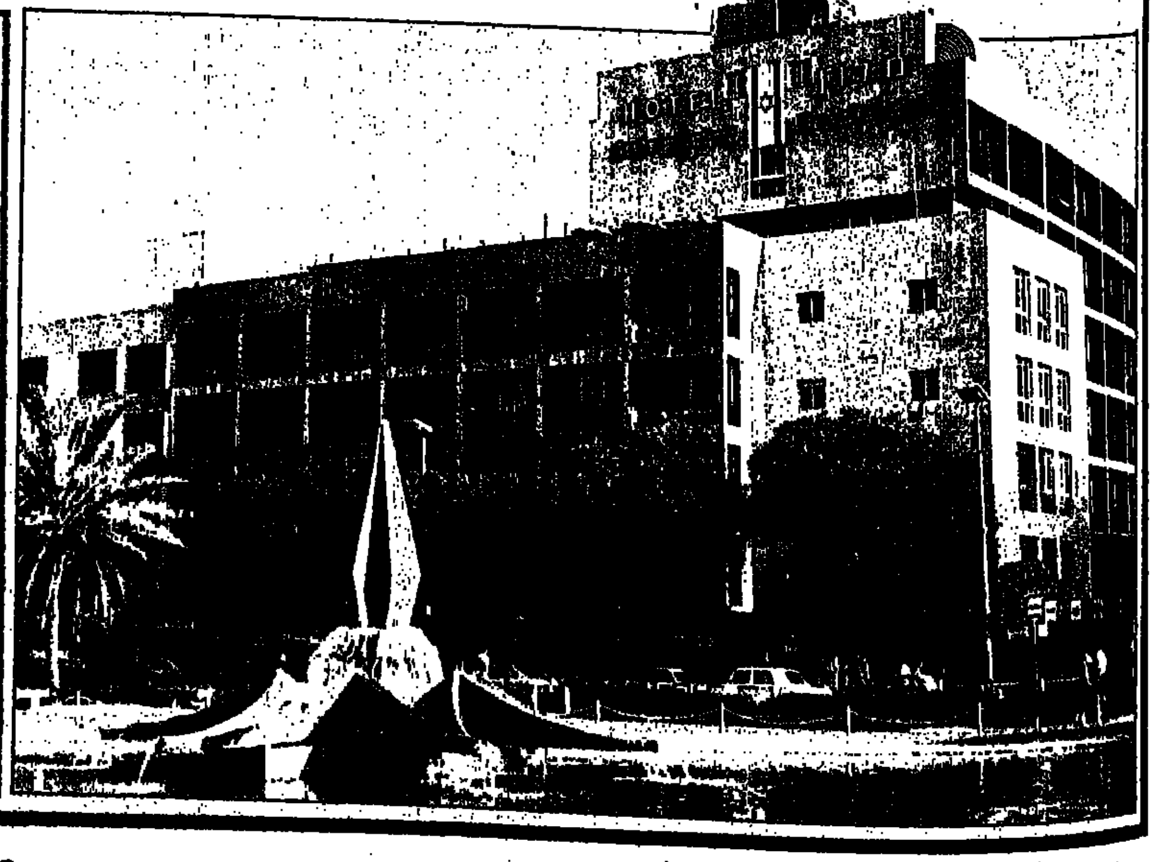

פרטים והזמנות מלון גולדאר, אוסישקין 1 נתניה טל. 053-338188

פיאט מציגה את ה"אונו סלקטה", אוטומטית חדשה עם גיר רציף. מה זה גיר רציף? כתבת "מעריב", בביקור במפעל, קיבלה את התשובה בין ארוחה לארוחה.

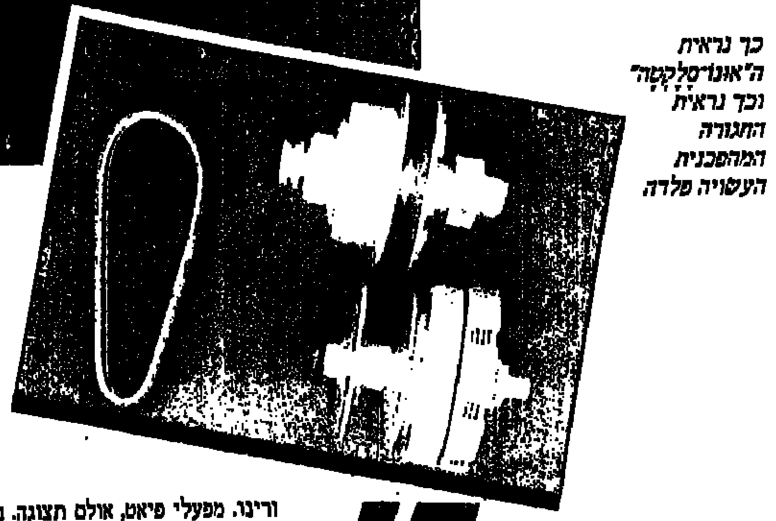

כך נראית ה"אונו־סלקטה" וכך נראית החגורה המהפכנית העשויה פלדה

מהפיכה באזור החגורה

טורינו. מפעלי פיאט, אולם תצוגה. בפינה, בזווית פוטוגנית, עומדת ה"אונו סלקטה". מכונית אוטומטית חדשה. מי שרוצה, יכול לגעת. לא רחוק ממנה ניצב כן, עליו יושב מנוע בפוזה של יהלום. זרקור קטן מאיר את המנוע. האור רך, מחמיא, אלגנטי. לא רחוק ממנו עומד איש יחסי הציבור של פיאט ומסביר. אני מסתכלת על המנוע. על האיש. ואחריכך על הבטן של הסביבה האנושית, שתפשה זווית מוזרה לאחר ארוחה בת שנים־עשר מנות. ספרנו. חברת פיאט עוכרת קודם כל הבטן, אזור רך.

"אונו סלקטה". על הקיר מקרינים שיקופית עם ההמצאה. העתונאים היפנים מצלמים את השיקופיות. השיקופית רק מופיעה על המסך – ופלאש מבהיק במהירות יפנית. שיקופית, פלאש, שיקופית, פלאש. אפילו את מנות הארוחה הם מצלמים. ביס, פלאש, ביס, פלאש. את המנה הראשונה אוכלים בנימוס עד הסוף. גם את השניה. גם את השלישית. ברביעית כבר חושרים. רק טועמים קצת. את החמישית מחליקים עם היין. בשישית קרבים לאובדן חושים. בשביעית – טימטום חושים טוטאלי. ככה מגיעים לשתים־עשרה. זה הפטנט. הטימטום הזה, חונק את הזיכרון. לא זוכרת מה היה שם. היה טעים. ולקרביים מסוג אחר, אלה של המכונית. בקרביה של הסלקטה, מתברר, עשו מהפיכה קטנה. לפטנט הזה קוראים cvt, או בעברית תקנית: גיר רציף. הגיר הרציף אינו מבוסס על גלגלי שיניים – אלא על חגורה וגלגלות המשנות את יחסי ההעברה באופן רציף. החגורה הזו מחסלת את השוווווו השרקני הזה, שמבשר על חילוף ההילוך במכוניות האוטומטיות. חוץ משקט, הוא גם שוקל פחות וצורך פחות דלק. מכונית עם גיר ידני ככר לא יכולה להשווין בעניין הזה ליד ה"אונו סלקטה".

החגורה המהפכנית הזו שעוברת באמצע ההרצאה מיד יפנית ליד ישראלית, חסרה בעיני כל פוזה מהפכנית. עד שמתברר שהרצועות הללו עשויות מפלדה שפותחה, לא פחות ולא יותר, בתעשיית החלל. כלומר, מה שטוב לציפוי טילים, בכלל לא רע עבור ה"אונו סלקטה". היפנים מצלמים את החגורה, למרות שנותנים להם שיקופית שלה חינם. מה שבטוח בטוח.

בחוץ מחכה אוטובוס. נוסעים לטייל במפעל. האוטובוס נכנס פנימה. נוסעים, נוסעים, נוסעים, נוסעים. המפעל לא נגמר. הארוחה הבאה לא תפורס מטעמי כשרות, גם הארוחה שלאחריה.

סוף סוף נכנסים ל"אונו סלקטה". אני מתיישבת, מסובבת את הסוויץ' ולא יודעת מה לעשות עם כף רגל שמאל, שנותרת משועממת בפינה. כף רגל ימין, לעומת זאת, חוגגת. מאה עשרים קמ"ש, מאה שלושים, ארבעים, חמישים, מאה שישים! איזה קטע. אני מחפשת איזה שוטר ישראלי כדי שאוכל להוציא לו לשון. אין.

אם עוצמים את העיניים אפשר לדמיין שממריאים, אבל אסור. אחרי חצי שעה של נסיעה, מתבררת העובדה המכעיסה והמעצבנת שנסיעה במהירות של מאה שבעים, דומה להחריד לנסיעה של מאה עשרים.

האוויר האיטלקי די קריר, בארץ התחילו החמסינים מזמן. ה"אונו סלקטה", עם החגורה המהפכנית שלה, חולפת ליד אזור כפרי. אני מוכנה להישבע שהאחים טביאני צילמו כאן כמה סצינות מהסרטים שלהם. כמה יפה. נעצרת להתפעל, העיתונאים היפנים עוקפים. צילמו אותנו?

מגיעים לטרמולי. בטרמולי יש מפעל ענק שמאוכלס כולו ברובוטים. מיפגשים מהסוג האיטלקי. מי צריך סרטים? רובוטים מכינים מכונית. אחר שתיים שלוש, אחת שתיים שלוש, אחת שתיים שלוש. אם מתהפנטים על איזה רובוט, אפשר לפתח אליו יחס די אינטימי. לא שהוא נעשה סימפטי יותר, אבל אפשר למצוא איזו חינניות קלילה. רובוט אחד מחכה. רובוט אחד נוסע. רובוט אחר מרים זרוע ימין, רובוט שני זרוע שמאל. רובוט אחד משונה מרים את שתי הזרועות בבת־אחת. את התיאור הזה תכפילו בכמה מאות. לפחות. פתאום איש. איש איטלקי אמיתי. פועל. פועל אמיתי. אולי אפילו קומוניסט. למה לא?

ואיך אפשר בלי פרארי. בשביל הנשמה. בשביל המצלמות של היפנים. בשביל פעם בחיים. בשביל הראוותן. אני מתגנבת לתוך המכונית. מתיישבת. בצד עומדת בחורה צעירה ומגררת בסכין ריק איזה כתם בלתי נראה מהפגוש של המכונית. אני מתקרבת אליה, מסתכלת על האיךכתם שהיא מנסה כבר שעה להוריד אותו.

בערב אפשר לראות מהמלון את הים. למחרת נוסעים לרומא. שכחתי לציין איזו ארוחה? עוד משהו: "אונו סלקטה" תגיע לארץ בחודש דצמבר. המחיר: כאלף דולר הפרש בינה ובין ה"אונו 60".

מיכל קפרא ■
טורינו

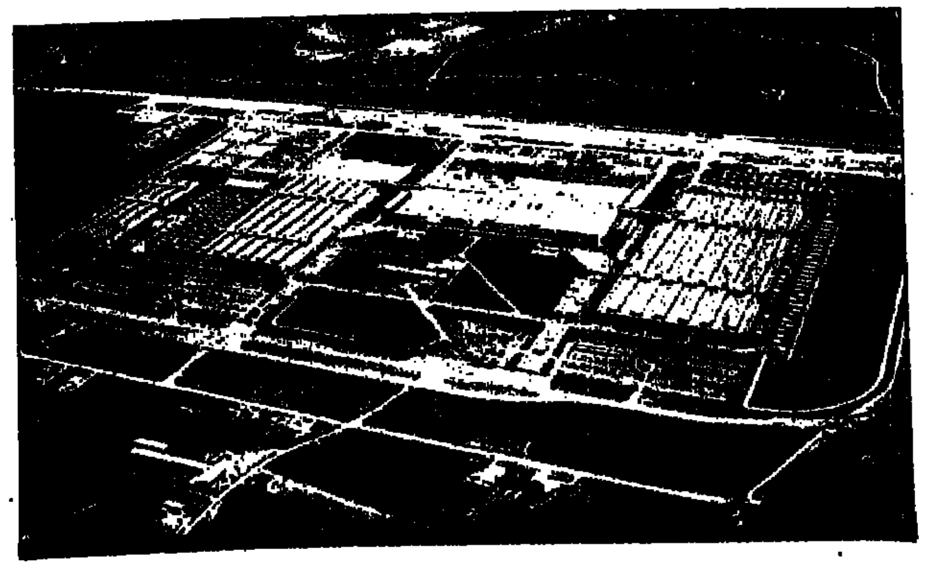

מפעל פיאט. מכוניות ורובוטים. גם אנשים.

אבניר חב' לרכב בע"מ,
יבואני אופנועים הגדולים בארץ.
מכירות שרות ומחסן חלפים הגדול ביותר.
רח' הסדנה 6, ת"א, טל' 815511
ואצל סוכני סוזוקי ופיאג'יו בבל הארץ.
אפשרות ל-12 תשלומים
VISA

ספרית מעריב

רומן מרתק ועז־הבעה החושף את היום הנורא בחייה של אל־סלוואדור, הלפותה בצבת אלימות פוליטית

חדש

יום אחד בחיים

מאת:
מאנליו ארגטה

גדול סופריה של אמריקה המרכזית.

יום אחד בחיים – הספר הדרמטי אשר בגללו הוגלה מחברו מארצו לקוסטה־ריקה

יום אחד בחיים – רומן אלים על מאבקי אזרחים ושלטון במרכז אמריקה

בקש עוד היום בחנויות ובספריות מעריב

תל־אביב: דרך פ"ת 72א'
חיפה: בן־יהודה 29
באר־שבע: קק"ל 90

דורון ערן, במרכז, מביים את ... שמשוני ועמוס לביא בעת צילומי "פלאש"; הסיכוי – ...

דורון ערן, מפיק־סרטים ישראלי. בגיל 32, מאזן אישי של עשרה סרטים ארוכים. בפסטיבל ירושלים מוצגים שלושה סרטים חדשים שלו. מכיר מקרוב־מאוד את כל תחלואי הקולנוע הישראלי, המסקנה שלו עשויה להפליא אתכם: כדאי לעשות בארץ סרטים.

עין חרוד, יש תקוות

סרטים ישראלים עושים כסף. נקודה. במשך שנים האכילו אתכם באגדה, מהולה בבכי־תמרורים, על ההפסדים־על־בטוח להם צפוי המפיק הישראלי? לא נכון. אפשר בהחלט להרוויח. תשאלו את דורון ערן: הוא יצליח לשכנע אתכם כי כדאי להשקיע בסרטים. ההשקעה עצמה יכולה לשמש כמקלט־מס. וכשיש לך כבר סרט ביד – אל תבנה על הצופה הישראלי. אצלו תקשה לכסות את השקעתך. צא החוצה, לחו"ל: ברחבי העולם יש כל־כך הרבה שעות־שידור טלוויזיוניות שצריך למלא, כבלים, ווידיאו – התחנות והחברות פשוט משוועות לסרטים.

"כשיש ביקוש כזה – די קל להחזיר את ההשקעה. בעיקר כשלא מדובר בהשקעות גדולות ביותר, כמקובל בתעשיית הסרטים הישראלית", אומר ערן. "בחוץ התוודעו כבר לקולנוע הישראלי, למדו להכיר ולאהוב אותו – וקל, יחסית, למכור למפיצים מחו"ל סרטים מתוצרת כחול־לבן. לא במקרה נעשים בארץ כל כך הרבה סרטים". סביר להניח, שהוא יודע על מה הוא מדבר: עד היום, כשהוא בן 32, הפיק דורון – לבדו או עם שותפים – עשרה סרטים. בימים אלה ממש הוא קובע מעין שיא: שלושה סרטים חדשים בהפקתו מוקרנים בפסטיבל ירושלים.

"ילדי סטאלין", בבימוי נדב לויתן, עוסק במהפכה ובמשבר העוברים על קיבוץ המאוכלס בקומוניסטים־למכביר, עם מותו של "שמש העמים" סטאלין וגילוי פשעיו המחרידים, בשנות החמישים.

"יהעדות", קו־פרודוקציה ישראלית־צרפתית, מתרגמת לקולנוע את ספרו של אלי ויזל העוסק בחמישים שנה בחיי יהודי־נודד אחד, מהקומוניזם לסוציאליזם ולציונות. "פלאש", עם עמוס לביא, זאב שמשוני וניצה שאול, הוא סרט מסוג שונה לגמרי: זהו סרט־פעולה העוסק בטיפוס רמבואי ישראלי המתפרץ לביתם השליו של אהובתו־לשעבר ובעלה, כשהוא חמוש במחסן־נשק רציני, בדרישת נקם מטורפת. בסרט זה, ערן הוא גם הבמאי.

למרות המאזן האישי, ולמרות מה שנאמר בפתיחה, ערן רחוק מלהיות מאושר ממצב הקולנוע הישראלי. "אנו חיים במצב לא־נורמלי, כו אינך יכול לעשות סרט לקהל המקומי בלבד. סיכוייך להחזיר בארץ את השקעתך קרבים לאפס. אלא אם תעשה את הסרט בתקציב של 100 אלף דולאר", שזהו סכום המכסה בקושי יריקה של הכוכב, בהפקה הוליוודית ממוצעת.

כדי להסתדר עם תקציב שרוך־נעל שכזה ("שוסטרינג באדג'ט", המטאפורה ההוליוודית המקובלת לסרטים דלי־תקציב) פיתח ערן את שיטת הפקות־הקואופרטיב, לפיה השותפים לסרט, משני עברי המצלמה, עובדים על אחוזים מהרווחים במקום על משכורת. יש רווחים – יהיה לכולם. אין – כולם מאוכזבים. הרבו להשמיץ אותו של שיטת העבודה הזאת, איגוד אמני ישראל להם בו – אך דורון ערן בשלו: "זוהי הדרך ההגיונית היחידה לעבוד בארץ הזאת. המדינה אינה מוכנה לתמוך בהפקות. אותה לא מעניין מה קורה באנגליה, צרפת, איטליה, בלגיה, בעצם בכל מדינה נאורה. מספר הצופים־בפוטנציה קטן, מספר הצופים המעשי קטן בהרבה. בתנאים כאלה – הפקות יקרות הן כשלון מסחרי בטוח". הוא מבטל את לשונות־הרכיל הטוענות שעוד לא קרה שהקן בקואופרטיב שכזה ראה גרוש מהופעתו: "הנה, 'פלאש' נמכר למפיק צרפתי עוד לפני הקרנת־הבכורה הישראלית שלו. ברגע בו קיבלתי את הצ'ק – יצא הכסף לאלה שהשתתפו בסרט, יחסית לאחוזים שלהם".

עד שהגיע לקולנוע הספיק ערן ללמוד חינוך וללמד בפנימיה, לשמש ביועץ־תקשורת בוועדת האנרגיה ולעבוד כדייל באל־על. הוא לא היה מאלה שחלמו על קולנוע מגיל העריסה והגרבר: להפקות הגיע לגמרי במקרה, כשהוזמן לעבוד כעוזר־הפקה במחזמר "חמש חמש". כאז הפיק את "הפנימיה", "אדמה חמה", "הסמבה ושודדי הסוסים", "סוף שבוע מטורף", "בל אהבותי", "העדות" ו"יהושע יהושע" והשניים האחרונים טרם הוצגו. מה שמעלה לו את כמות האדרנלין בדם, בימים אלה, זה לא הסרטים שכבר הוצגו ולא אלה המיועדים להקרנה בפסטיבל – אלא סרט חדש שהוא מתכנן: "בדרך לעין חרוד".

הספר "הדרך לעין חרוד", מאת עמוס קינן, הפך להיות אחת ההצלחות הגדולות של ישראל בתחום המו"לות הבינלאומית. העלילה מספרת, כידוע, על ישראל עתידנית, נשלטת על־ידי משטר צבאי נוקשה. צעיר שמאלני נרדף עושה את דרכו, לאורך הספר, לעבר עין חרוד – בה אבור לפעול תא מחתרתי. דורון ערן רכש את הזכויות להסרטה, מיד לאחר יציאתו של הספר לאור בארץ. לאחרונה באה דחיפה להסרטה, מכיוון בלתי־צפוי:

"יום אחד אני מקבל טלפון מדייוויד סול. מזמין אותי לארוחת ערב. סול, מסתבר, קרא את 'בדרך לעין חרוד' – ולדעתו 'זהו הספר המסעיר ביותר שקראתי מזה שנים'. סול פשוט להוט לביים את הסרט. יש לו כבר בראש תפיסה של גישה, התייחסות, מה להדגיש ומה להוציא. יושב לו בראש אפילו הכוכב האידיאלי לסרט – דסטין הופמן". טוב, ערן יודע היטב שיש עוד מרחק רציני בין התלהבות של דייוויד סול לבין סרט בכיכובו של הופמן, אבל ישנם כל הסיכויים שההפקה תעלה לפסים ממשיים בקרוב, עם או בלי הופמן.

ערן הוא מה שנקרא "קריאטיביטי פרודיוסר", מפיק המעורה בכל שלב משלבי ההפקה. בחירת הנושא, קהל־המטרה, עבודה על התסריט, גיוס הבמאי, בחירת השחקנים וכולי. בכל שלב יש לו זכות־וטו. אנשים העובדים אתו מכירים את ההתלהבות שהוא משקיע בכל שלב ושלב. גם לאחר עשרה סרטים, התלהבות סוחפת, אהבה תוכקת של המריה. "אין שום תחושה בעולם המשתווה למה שמרגישים ביום הצילומים הראשון. לאחר כל ההכנות העסק מתחיל לנוע". הלכישו עליו מריניות־מיסוי או ביקורות קטלניות, משקיעים מעוצבנים, שחקנים נפוחי־אגו, במאים אנינים ומעברות מאחורות, ותנו לו באותה עיסקת־חבילה את ההתרגשות של יום צילומים – והוא לוקח, בלי לחשוב פעמיים.

אדי רימון ■

מ. שחר בע"מ
השכרת רכב
M. SHAHAR LTD

ביקוש שרותי רכב (שחר את יונה) מ.שחר השכרת רכב בע"מ
רח' הרצל 2, ראשון לציון, טל 03-9663939־42

מצטרפים למברכים
מצברי שנפ
הקניה הטובה ביותר 1987
תל אביב 97 137
דרך פתח תקוה 64
טל. 03-376521/2
מ.שחר

מוסך רן
פחחות וצבע בתנור בשיטה החדישה לכל סוגי הרכב
בהנהלת האחים יצחק ויהודה
ראשון לציון שמוטקין 3 אזור התעשיה הישן טל. 03-9644145/6
מ.שחר

קומפיוטסט
מכונים ממוחשבים לבדיקות רכב בע"מ
ראשון לציון אזור התעשיה כביש בית דגון טל. 03-941247
מ.שחר

אבי רם
אבירם ביטוח כללי
ויקטור ז'אן
סוכנות לביטוח כללי
רחוב סוקולוב 82 חולון
טל. 03-843638, 03-846667
מ.שחר

ג'אן
יבוא ושווק חלפים לרכב בע"מ
תל־אביב רחוב המסגר 10 פינת המקצוע 1
טל. 03-377239, 03-377232
חלפים לטלבוט וסימקה
מנועים וגירים משופצים
מ.שחר

מוסך שלם
בהנהלת דוד
תיקוני פחחות וצבע לכל סוגי הרכב
רחוב הרצל אזור התעשיה הישן ראשון לציון טל. 03-9640454
מ.שחר

אבי
שרותי הובלה בע"מ
מברכים לפתיחה
רחוב המסגר 6 תל־אביב
טל. 03-375335, 03-375365
מ.שחר

המדביק
חידוש חלקי רכב
שולח ברכת עלו והצליחו!
המרכז רח' בית אלפא 16, טל. 377744
שלוחת אור יהודה
רח' המלאכה 11 טלפון 03-353437
שלוחת ירושלים
רח' חרשי הברזל 1 טלפון 02-714868
שלוחת בני ברק
רח' החשמונאים 7 טלפון 03-787724
מ.שחר

יוסי וולך
מברך לפתיחה
רחוב דרויאנוב 5 תל־אביב
טל. 03-201362, 03-244036
מ.שחר

גיורא ברמן
מברך לפתיחה
רחוב עולי הגרדום 46
ראשון לציון טל. 03-999915
מ.שחר

אחילות
חוקר ארכ' בעזה
משרד ראשי
רחוב טלמה 23 תל־אביב 68111
טל. 03-828112/6
מפעל – אזור תעשיה חדש
ראשון לציון, רחוב פנקס 17
מ.שחר

מברכים לפתיחה
דוד ומרים כהן
יוספטל 50 בת־ים טל. 03-868132
מ.שחר

מכשירי תנועה בע"מ סוזוקי
מכוניות
מפיצים בלעדיים
תל־אביב: דרך פתח־תקוה 74, 67215, טלפון: (03)336115
טלקס: 33525, פקסימיליה 03-336125
מוסך מרכזי: גבורי־ישראל 82, 67891, טלפון: (03)338995
חיפה: דרך העצמאות 104, 33411, טלפון: (04)524475

עם תרמיל ובלעדיו

לצעירים ולצעירים ברוחם: תמצאו כאן עצות ומידע עדכני על טיולים למקומות לא־שגרתיים, בעלי כוח־משיכה מיוחד. המדור מיועד בעיקר למטיילים עם תרמיל על הגב, אבל אפשר גם עם מזוודה. נתאר מסלולים מיוחדים, נביא כתובות של מקומות לינה זולים. נציין מה מותר ומה אסור לעשות במקומות אלה. ניתן גם לכם הזדמנות להתבטא (אנא, בקצרה), בתרומת מידע מנסיון אישי ובסיפור חוויות. נשיב על שאלות ונקל על יצירת קשר בין מטיילים.

המעוניינים בכל אלה, יפנו לעורך המדור: אילן זומר, מערכת "גבר לעניין", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200

הבית ברחוב גריבלדי

אחד מקוראינו, אלדד יקונט, חרג מטיול שגרתי מהגיעו לבואנוס איירס, בירת ארגנטינה. הוא חיפש ומצא אתר, שכל עולם היסטוריה אליו מבט בשעתו, אתר הנוגע לכל ישראלי: הבית ברחוב גריבלדי. אותו שם שקרא איסר הראל לספר בו סיפר, כיצד איתרו וחטפו את אייכמן ב־1963, להביאו למשפט בישראל. אלדר כתב לנו, וצרף שרטוט, כיצד מגיעים לבית שבו התגורר ארולף אייכמן.

המגיע לבואנוס־איירס, חבל כי יחמיץ ביקור בבית של אייכמן, ברחוב גריבלדי. זה רחוב במקום נידח למדי, צפונית לעיר, ואינו מסומן בשום מפה. אז איך מגיעים? ברכב פרטי זה הכי נוח: יוצאים מבואנוס איירס מרחוב General Paz באוטוסטרדה Pan Americana. מקפידים לקחת את הכביש "Ford" (ע"ש המפעל שבהמשך הדרך).
נוסעים כ־11 קילומטר ופונים ימינה לפי השלטים לכיוון Bancalari. לאחר הירידה מהאוטוסטרדה, עוברים ליד בית הקברות יהודי, המוקף ברושים וגדר אבנים. ממשיכים עד צומת כביש 202 (ליד הצומת יש בית חרושת לבשר והוא מפיץ את ריחו לכל הסביבה). פונים ימינה וממשיכים בכביש 202 עד לאחר שחוצים את גשר הרכבת והסוללה. דרך אגב, זו הסוללה של הרכבת בה התהפך האוטו של המוסר במעקב אחרי אייכמן.
עדיף להחנות את המכונית בשולי הכביש ולהיכנס לרחוב ברגל. רחוב גריבלדי הוא הרחוב הראשון ימינה, מהכיוון שממנו הגענו. שלטים מורים על שם הרחוב.
נכנסת לשכונה: הבט שמאלה. רואים בנין לבן גבוהה. המשך עוד מספר מטרים אחריו. לנגד עיניך יתגלה בית ורוד, מספר 6062. שני חלונות גדולים, דשא לפני הבית, ועץ המצל עליו. זהו! זה הבית של האחראי להשמדת מאות אלפי יהודים. יתכן שתקבל הכוונה והסברים מפי ילדי השכונה. אבל תושבי השכונה אינם סימפטיים במיוחד כלפי תיירים.
ואם אין לכם מכונית: יש אוטובוס עד בית הקברות ומשם זה באמת לא רחוק.

אלדד יקונט

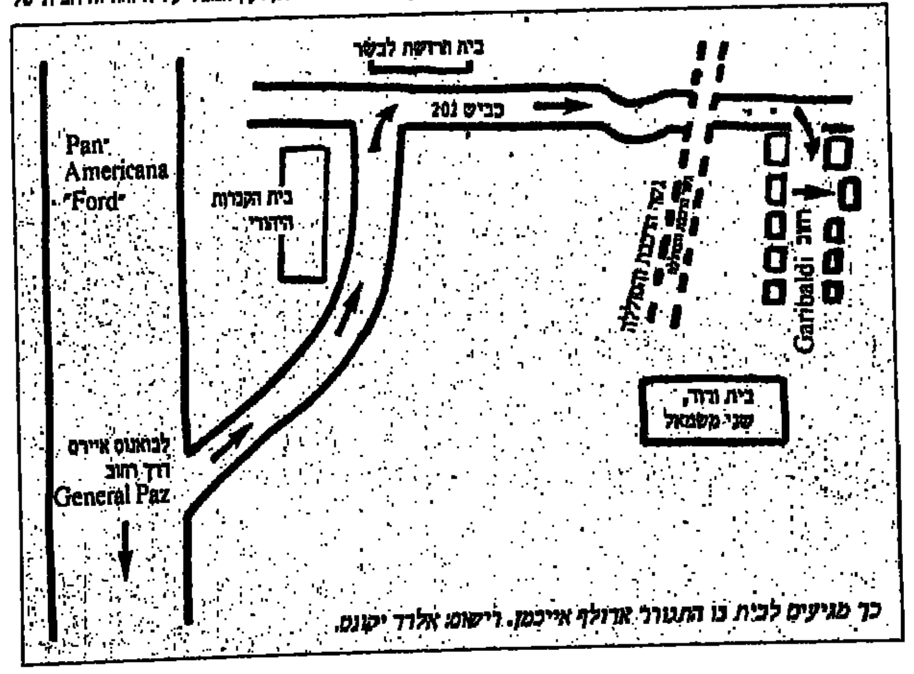

כך מגיעים לבית בו התגורר ארולף אייכמן. רישום: אלדד יקונט.

תודה לאלדד, והנה תוספת קטנה להצעתו:

עליכם להגיד לנהג האוטובוס שרצונכם להגיע לפרבר טיגרה (Tigre), סמוך לפרבר אוליבוס (Olivos). טיגרה נמצאת על שפת נהר, שאפשר גם לשייט במימיו. לאחר הביקור, כשובכם לבואנוס־איירס, אולי תרצו לבקר ברובע היהודי אונסה Once בפינת הרחובות קוריינטס־Pueyrredon, ולהמשיך ל"שדרות מדינת ישראל" Avenida Estado De Israel בקרן הרחובות Lavalle־Cordoba, 15 דקות הליכה מתחנת Medrano של הרכבת התחתית.

מהו נתיב טיסה "מתאים לישראלים"

טיסות המתאימות לישראלים למזרח־רחוק.
פנו אלינו בבעיה: ישראלים הטסים למזרח הרחוק בטיול מאורגן, או בטיול עצמאי, מתלבטים: איך להימנע מלחלוף בשמים של אחת ממדינות־ערב, כלומר מהסכנה של נחיתה אפשרית במקום עוין. באיזו מידה מהימן ומדוייק המידע הנמסר על־ידי חברות התעופה או סוכני הנסיעות?
הנושא מורכב. ראשית, אין להשתמש במונח "טיסות בטוחות", זה מונח שרק רשויות מוסמכות (הצבא, לדוגמה) רשאיות להשתמש בו. והן אינן עושות זאת. על־כן, נכון והוגן הוא לדבר על "טיסות המתאימות לישראלים". זה גם אינו מטעה. מדובר על טיסות שבנתיבן אינן נוחתים במדינות ערב. זהו. איננו מדברים על תקלות ומצבים מיוחדים, בלתי צפויים כלל. אז כך:

■ הטיסות של ס.א.ס. – נתיבי אויר סקנדינוויים ו־THAI, המשלבות טיסות הלוך ושוב בין קופנהגן למזרח הרחוק, אינן טסות מעל מדינות ערב והן טיסות מתאימות.

■ הטיסות של סינגפור־איירליינס, שטסות מאירופה למזרח הרחוק והמופיעות בטבלה המצורפת כאן, אינן נוחתות במדינה עויינת, להוציא שתי טיסות, היוצאות מהמזרח הרחוק ללונדון ולציריך, והנוחתות נחיתת לילה, למשך שעה, בדובאי. יש לשים לב לכך כאשר טסים חזרה מהמזרח הרחוק.

ואולם, לעתים קורה שחלים שינויים במהלך הטיסה ועל־כך כסיפור הבא: המרחב האווירי של ברה"מ הוא מרחב מוגבל ונתיב הטיסות במרחב הזה נקבע בדרך־כלל זמן רב מראש. למרות זאת, קורה ומרחב אווירי זה נסגר לפרקים ללא ידיעה מוקדמת. במקרה זה, תיתכן סטיה מהנתיב הרגיל, לנתיב חליפי קצר, כמו שארע באחת הטיסות של חברת THAI. המטוס היה אמור לטוס בנתיב המקורי, מבנגקוק לאמסטרדם, עם תחנת ביניים צפויה בניו־דלהי. כ־45 דקות לאחר ההמראה מנמל־התעופה הבינלאומי של דלהי, הודיע הקברניט ברמקול, כי בגלל סגירת המרחב האווירי של בריה"מ לטיסות בין־לאומיות, נאלץ המטוס לסטות מנתיבו המקורי, אל נתיב חליפי, דרך נסיכויות המפרץ הפרסי, וימשיך לאמסטרדם. הודעה זו גרמה מבוכה ואף מעט בהלה בקרב הנוסעים הישראלים, אבל הקברניט הרגיע את הרוחות בהסבר הבא: גם אם יש תקלה טכנית בדרך, או ארוע רפואי, נושאים המחייבים נחיתת חירום – מתחשבים במיכלול הגורמים הנוגעים בדבר, לרבות אזרחות הנוסעים. ההחלטה מתקבלת על־פי שיקול דעתם של צוות המטוס, הנהלת חברת התעופה וגורמים מדיניים. זאת ועוד: מערכת ההוראות והתידרוכים שמקבלים צוותי האוויר לפני הטיסות, כוללת נקודות נחיתה אלטרנטיוויות, בנתיב עצמו ובקירבתו. אלה נקודות שאין בהן משום סיכון לנוסעים מסויימים.

לסיכום: תשומת לב לעניין זה הכרחית. בעיקר יש לזכור כי לא תמיד הטיסה הזולה היא גם המתאימה לישראלים.

חברות אחדות מציעות מסלולי טיסות המתאימות לישראלים הרוצים להגיע למזרח הרחוק. כאן, דוגמה מתוך עלון של "סינגפור איירליינס".

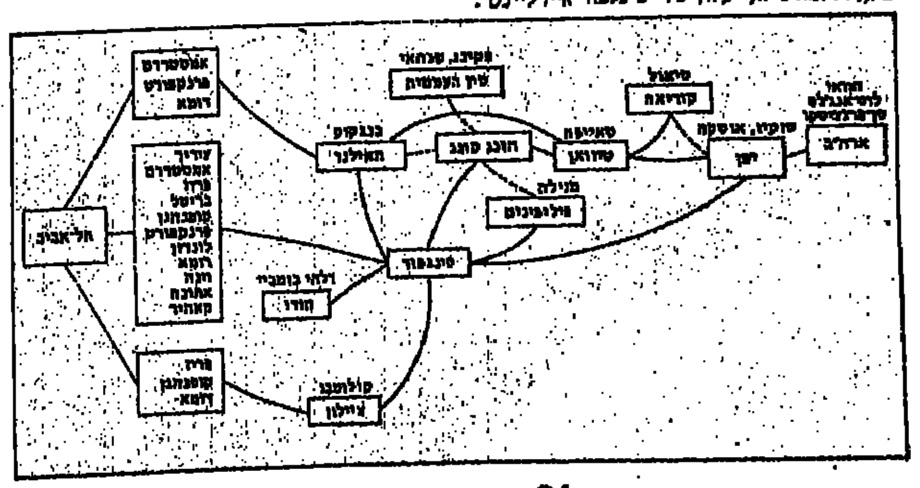

בעריכת אילן זומר ■

דמי־כיס

יש מטיילי־תרמיל שמתקדמים במסלול סביב העולם בשיטת אכול ושתה כי מחר שוב תעבוד. או להיפך. סבל אצל "מוישה מובינג" בניו יורק או מארחת בבר בטוקיו, למימון הטיול. גם א. ד. גורדון קצת אשם

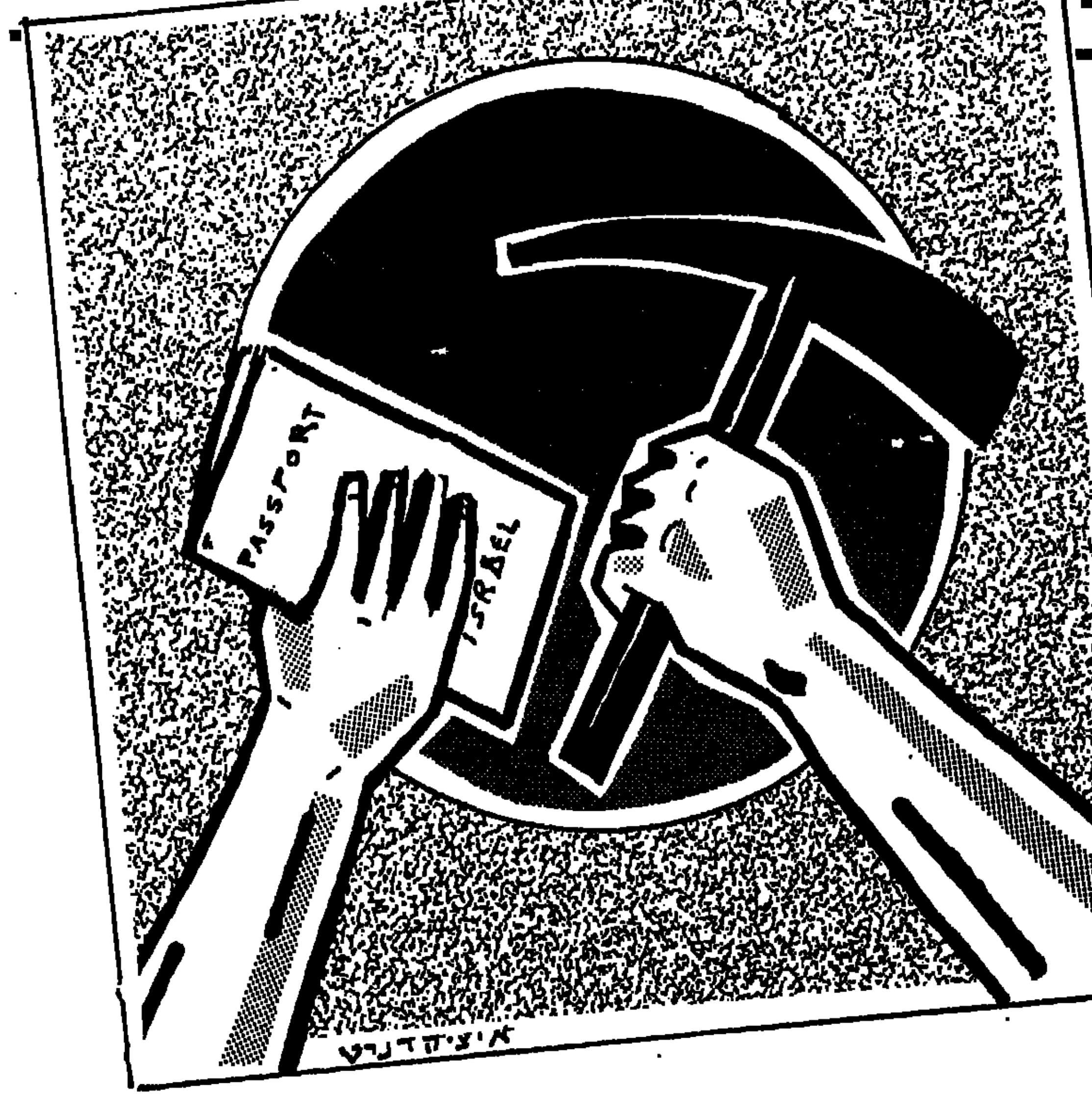

המטייל העובד

עוד לא נגמרה עונת הדייג באלסקה, וכבר מתכנן לו "המטייל העובד" את המשך דרכו. באופן כללי סביר להניח שימשיך לניו יורק – שם יעבוד אצל "מוישה מובינג" חברה להעברת דירות ומשרדים. הוא ישכח מהלומבגו, מהרגל הנקועה, מהגב התפוס, וגם מההחלטה שלו בתום שלוש שנים בסיירת – שיותר משניים־שלושה קילו הוא יותר לא מרים. אבל בניו יורק, בשביל 5 דולרים ו־30 סנט הוא ירים מקרר לקומה 8 בלי מעלית, יגנח תחת משאם של רהיטים, מכונת כביסה ושאר פלאי הקידמה האמריקנית.
אם יש למטייל העובד חברים במקומות הנכונים, אז הוא יתקדם לדרגת מוכר גלידה, או בעל באסטה לפלפל. מאוחר יותר, עם תחילתה של עונת קטיף הכותנה באוסטרליה, הוא ידרים בעקבות הזהב הלבן. ואם אין לו נסיון חקלאי, או מתדלק בתחנת דלק – זה הג'וב בשבילו.

לא ברור מה הדחף האמיתי המניע את המטייל־העובד. מחקרים אנתרופולוגיים מראים שיש במקרים הנ"ל צירוף של שני גורמים עיקריים: האחד, ברור, הוא מצוקה כספית. אבל הגורם השני הוא העיקרי, הנובע הישר ממישנתו המעוותת של א.ד. גורדון, העוסקת ב"עבודה". כעוד, במטרה בפני עצמה אין פלא, איפוא, שצעירים אשר ביחד עם יניקת חלב אמם שמעו כי "העבודה היא חיינו" ולמדו את שירו המזויע של ביאליק: "למי תודה, למי ברכה, לעבודה ולמלאכה..." ושאר בולשיט־זבובים מן הסוג הנ"ל, מתחילים להתגרד בכול חלקי הגוף אחרי שבוע בלי עבודה.
אחרי חודש בטלה הישראלי מקבל חום גבוה. לא עובר שבוע נוסף והוא לוקה בהתמוטטות עצבים מלווה בריגשות אשמה חמורים. במצב קשה זה, אין כל פלא שהמטיילים הישראלים מוכנים להציע את שירותיהם הנלווים לכל בעל מטעים ברום ונזואלה או למפעלי הדגים בנורווגיה והסביבה.
מגיע המצב לידי כך שהכרתי בחורות, ידועות בתור צנועות וחסודות, בתולות ברזל קשוחות וגאוותניות, שעובדות כמארחות במועדונים מפוקפקים בטוקיו או באלסקה, מתחנחנות בפני טיפוסים מכוערים ושיכורים. ופגשתי גם בחור שתמיד נודע, רשמי עם תעודות, כלוקה בפחד־גבהים, שכמצוקתו עבד כמנקה הלונות. באמפייר סטייט בילדינג! מבחוץ!
ותהרגו אותי אם אבין איך קיבלו לעבודה כמורה לאנגלית בהונג־קונג, את הצעיר שכבר בכיתה ח' עף טוטאלי משיעורי האנגלית, וטופס בחינת הבגרות שלו בשפה זו חלק. ריק לגמרי. נפלאות ממני דרכי שוק העבודה. מה תאמרו על הבחורה שקפאה מקור כשהטמפרטורה בתל־אביב ירדה ל־5 מעלות ולהפתעתי מצאתי אותה איי־שם בצפון, בשפיץ של נורווגיה, מוכרת דגים וסרטנים בקור של 30 מעלות. מינוס. בשביל כמה קרונות עלובות. ישנו גם המושבניק שאמר לאבא שלו "אני כובל סל פרות – לא נוגע". והנה הוא זוחל על ארבע, בין עטיניהן המטונפים של פרות הולנדיות/שוודיות/יפניות/אמריקניות, או כל חור שלא יהיה.
אסיים רשימה זו, על המטייל־העובד, בקווים לדמותם של שני ידידים ותיקים, שצעדו שכם־אל־שכם בתהלוכת ה־1 במאי בארץ. מקץ שנה מצא אחד מהם את עצמו בתור רב־משגיח (עם עוזי כיד) על אלפי כושים, במיכרות היהלומים של הרפובליקה הדמוקראטית המתקדמת, השוויונית של דרום־אפריקה. השני מצא את עצמו עובד בשכר רעב בשביל איזה אפנדי בעל חוה, שמן, בטלן ועריץ, באיזה חור בארץ האפשרויות המוגבלות.
כפי שכבר אמרתי – נפלאות ממני דרכי העולם בהן צועד המטייל־העובד. כי רק בגלל האכסניה המכובדת של העתון, לא כללתי ברשימה זאת את המבריחים, הסרסורים, המהמרים, הגנבים, סוחרי הסמים והרמאים לסוגיהם ולמיניהם. וכבנין הארץ ננוחם. על־ידי מי?

עודד שלומות ■

מה מביא הקיץ?

ג'מלאים ומורים מאמריקה

ארגון הגג של הגימלאים האמריקניים, 23 מיליון חברים, יכלול את ישראל בתוכניות התיור והטיול שהוא מציע לחברים. גורמי תיירות ישראליים רואים בהחלטה משום "ציון דרך" משמעותי ביותר בתנועת התיירות מארה"ב. "עד כה התיירות מארץ זו התבססה בעיקר על ארגונים יהודיים, ארגוני צליינים, וחבילות תיור שהציעו סוכני תיירות יהודיים. הפעם מדובר בארגון כל־אמריקני, המתקשר איתנו על בסיס עיסקי, ומשרת ציבור רחב הפנוי ומעוניין לטייל", אמר נציג משרד התיירות בוושינגטון, יוסי שובל. לפני חודשים אחדים הוזמנו נציגי "האגודה האמריקנית לגימלאים" לישראל, התרשמותם היתה חיובית ביותר, ולאחר דיונים החליטה מחלקת התיירות של הארגון להציע לחברים "חבילות" לשבוע או לשבועיים.

במקביל לגימלאים, החליט גם ארגון המורים האמריקניים, 1.8 מיליון חברים, לכלול את ישראל בתכניות הסיור שלו. בין הגורמים שהפכו את ישראל ליותר מושכת השנה מבחינת האמריקנים – גם ירידת שער הדולר לעומת המטבעות האירופיים. ישראל לא התייקרה לתייר האמריקני, המשלם 30 אחוז יותר תמורת שירותי תיירות במדינות אירופה.

עפרה ישועה־ליית
וושינגטון

נופשים וצליינים מבריטניה

אין ללשכת התיירות של ישראל בלונדון התקציב הדרוש למימון פרסום בטלוויזיה. התקציב לשנת 87/88 קוצץ ב–50% ויהיה 575 אלף דולר. רפי בארי, מנהל הלשכה בלונדון, אומר שהמינימום למסע פרסום טלוויזיוני חד־פעמי הוא למעלה מ–300 אלף דולר.

זה לא כבר הסתיימה מערכה קצרה לעידוד הבריטים לצאת לישראל בקיץ זה. הופץ מוסף צבעוני מיוחד שצורף ל"סנדי טלגרף" וצופים לגידול של 10% בתיירות מבריטניה ב–1987. אשתקד

באו לישראל 160 אלף תיירים בריטים והם היוו את מקור התיירות השני בגודלו, לאחר ארה"ב. סקר שנעשה

בלונדון הראה שתייר בריטי שוהה בממוצע 22 לילות בישראל. 40% מהתיירים באו לנופש, 8% לעסקים, ו–30% היו צליינים. מכלל המבקרים 37% היו יהודים.

16 מיליון בריטים פולשים מדי שנה לארצות השמש וכל המדינות הללו עורכות מבצעי פרסום יקרים בהרבה מאלו של ישראל. אילת זכתה להכרה כיעד עצמאי אך לקראת החורף הקרוב אין צופים לגידול נרחב במספר הבאים אליה, בעיקר בגלל שהתפוסה הגבוהה בבתי המלון לא איפשרה הגדלת ההקצבות לסיטונאי התיירות.

מאיר בלייך
לונדון

נופש פעיל בחוף הירוק

בואו לבלות בכפר הנופש החוף הירוק

3 ארוחות ביום ממיטב המטבח הישראלי. בריכת שחיה אולימ־פית, חוף ים מסודר, 160 חדרים ממוזגים פזורים על מרחבי דשא ירוקים אשר אינם נגמרים.
4 מגרשי טניס מוארים, מגרשי כדורסל, כדורעף, וסאונה לחנאתכם.
מחול אירובי, תצוגות אופנה וחר־צאות לטיפוח החן.
מועדון לילה ובאר משקאות. מזנון פתוח לרשות הנופשים בבריכה ובלובי.

מבצע מיוחד
לחודש יולי בלבד
4 לילות בפנסיון מלא
280 ש"ח
כולל מע"מ
* המחיר לאדם בחדר זוגי.
* ילדים בחדר החורים 50% הנחה.

לפרטים נוספים והזמנות:
טל. 053-54166,
053-52422, החוף הירוק.

פוינט 9 של מיקי ברקוביץ

מהיום ניתן להשיג מוצרי הספורט של מיקי ברקוביץ בחנויות הספורט המובחרות ברחבי הארץ.

הקו הספורטיבי של פוינט 9 – הנעלה, הלבשה ושאר מוצרי ספורט.

משרד ראשי – שיווק והפצה

טל' 03-258169, שד' החשמונאים 21 תל־אביב (שכונת מונטיפיורי)

כתיבה במכונה תלמדו ב־12 שעות
בשיטה עיוורת
בי"ס למסחר "רימון" ת"א, דיזנגוף 85, 281985

מכנסי הג'ינס הצמודים והקלסיים, בסגנון יוניסקס, עדיין להיט. ה־501 שוב בישראל."לוויס". צילם: מנחם עוז.

כתונות כותנה גדולות ידוצו כל הקיץ, אין הבדל בין שלה לשלו. עיצוב – צביקה בר ל"טופר". צילם: מנחם עוז.

הקיץ הזה "יוניסקס" חוגג. ג'ינס, כותנות לא־צמודות. כריות בכתפיים גם בשבילו.

ג'ינס שבים גם לקיץ, בהחלט. גם כאן משחקים ביוניסקס. אפור ולבן, סרוג מחוטי כותנה. הכריות בכתפיים – גם לגברים. עיצוב – אורית קמינר ורינה אלרון, "סטודיו אר". צילמה: מירי ווידוביץ.

מין אחד

מצבם של הגברים הולך והשתפר. אף פעם לא היו בגדי־הגברים המוצעים בחנויות כה יפים כמו עכשיו. ה"יוניסקס" עדיין חוגג, למרות כל הדיבורים על השמרנות החוזרת בעקבות ה"איידס", שמרנות העלולה להפריד שוב בין המינים גם באופנה, לא רק באהבה. אם משהו יפריד, לא יהיה זה האיידס – אלא שובו של המגע הנשי באופנת בגדי הנשים. הנשיות־החוזרת "מאיימת" לחלק שוב את הבגדים ל"שלו" ו"שלה", אבל זו רק תחזית לעתיד. נכון לעכשיו, לפחות מחצית מהבגדים שבחנויות הם אוניברסליים, מתאימים לכולם. רק החצאיות מחוץ לתחום אצל גברים. נסיון שעשה המעצב הצרפתי ז'אן פול גוטייה, שהלביש גברים בחצאיות, נכשל. אפילו בפריס לא קנו אותן. יש כנראה גבול לבריחות שאפשר להלביש על גברים. לשיפור בבגדי־גברים, תרם לא רק מראה ה"יוניסקס". היצרנים פשוט גילו שהגבר הישראלי רוצה להתלבש טוב, ומוכן לשלם בשביל זה. התוצאה – בוטיקים מרהיבים לגברים־נשים ולגברים בלבד.

מה הולך? מה יש בשוק?

• • • לובשי הג'ינס ישמחו לגלות מחדש את בגדי "לוויס". "כיתן" קבלה את זכויות הייצור, ותשווק אותן ברחבי הארץ. מורה־נבוכים לתויות על המכנסים של "לוויס": התוית הכתומה היא העממית ביותר, כוללת מכנסיים צמודים, חצי רחבים ורחבים. קצת יותר גבוה בפירמידה של "לוויס" נמצאת התוית האדומה, שגם בה יש את שלוש גזרות־היסוד. הכי יוקרתית והכי יקרה היא תוית הכסף. היא כוללת גם את דגמי ה־501 המפורסמים של "לוויס", מכנסיים בגזרה צמודה, ג'ינס קלאסיות שרצות טוב כבר מאה שנים, מאז המציאו אותן. כל דור מגלה אותן מחדש. גם מעצבים ידועים כקלווין מונטנה ואיב סאן־לורן לובשים אותם. מחיר ג'ינס של "לוויס", 89־59 ש"ח. ה־501 עולות 89 ש"ח. היצרנים אומרים שבאירופה הן עולות יותר.

• • • תשכחו מתולצות הטריקו הצמודות. גברים שלבושים בסטייל לובשים "שמיז", כתונת מאריג, עם צווארון קטן, לפעמים רכוס בכפתורים. הכתונת כבר לא נחשבת "בגד של זקנים", צעירים נראים בה טוב. אפשר לבחור בין אריגים חלקים מפוספסים בפסים דקים – או רחבים והדפסים. הדפסים – דגמים קטנים של מכוניות, מטוסים, מוטיבים ספורטיביים וימיים. קנו כותנות גדולות ממידתכם. הכותנות הצמודות "אאוט". מחירים: 30־70 ש"ח לכתונת אריג.

יהודית חנוך ■

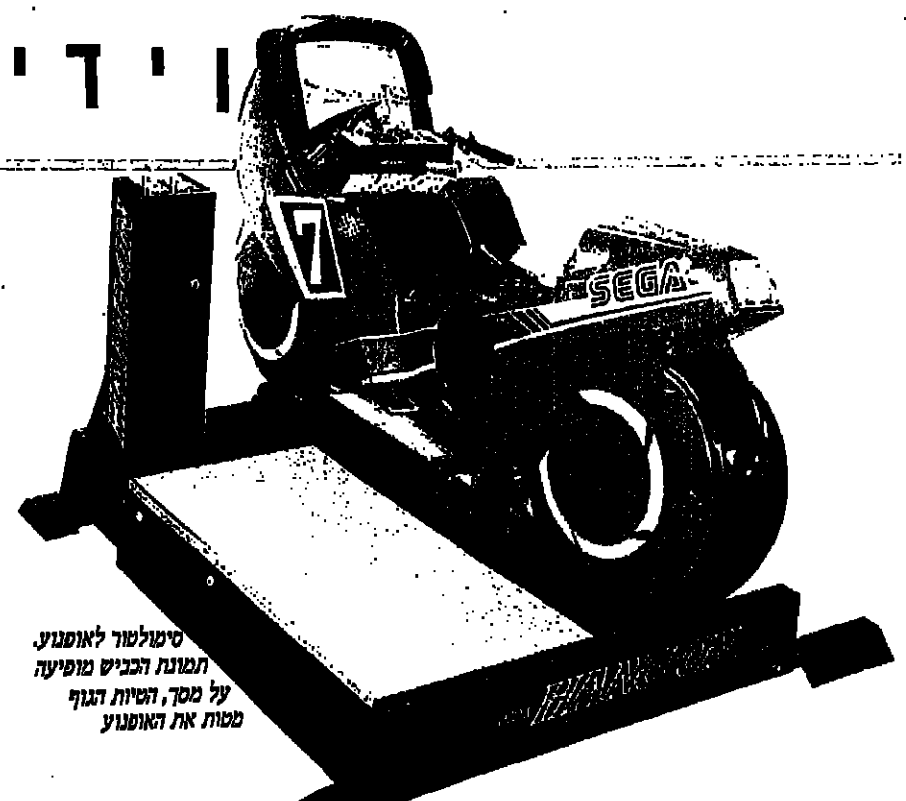

סימולטור לאופנוע. תמונת הכביש מופיעה על מסך, הטיות הגוף מטות את האופנוע

רק סגה, בבקשה

אלה שאיבדו את העניין במשחקי הוידיאו הביתיים, בגלל המוגבלות הגרפית, כדאי להם להציץ במשחקי הוידיאו הביתיים של חברת "סגה": תיחכום, מורכבות, והעיקר – גרפיקה צבעונית ברמה נפלאה, המזכירה את המכונות שבמועדוני הפליפרים ואולמות משחקי־הוידיאו. המשחקים הביתיים עולים כחה.

ני זוכר אותו עומד שם, לפני שנים, בפינת הקומה התחתונה של כל־בו שלום בתל־אביב. מכשיר גדול ומגושם, עם מסך טלוויזיה שחור לבן. pong היה כתוב למעלה, באותיות גדולות. משחק הטלוויזיה הראשון שלי. דקות ארוכות של קורת־רוח העברתי לידו, ככל שהרשה לי המטבע שנאלצתי לשלשל למכשיר. ועוד מטבע, ועוד אחד... על המסך השחור נראה ריבוע לבן המקפץ לכאן ולכאן. לצידו, קו לבן ארוך שיש לכוונו כך שהנקודה המקפצת תפגע בו. בשבילי זה היה טניס של ממש, עם כדור ומחבט ומגרש וקהל. עולם קסום אלקטרוני, תוצרת יפן.

אחר־כך הגיעו משחקים משוכללים יותר: שני מחבטים, קירות מתפרקים, שערים לכדורגל. לא עבר זמן רב ואלה שחזרו מארה"ב כבר הביאו את ראשוני המשחקים הביתיים. קצת פחות משוכללים, משמיעים פיפסים לאקוניים, אבל אפשר לשחק כמה שרק רוצים. והטכנולוגיה לא חדלה ממהלכה: גם תור הצבע הגיע, והדמויות הסימליות שהחליפו את הנקודות והקווים. הרי רק שנים ספורות חלפו מאז היו משחקי הטלוויזיה של "אטארי" שיא השיכלול, עם "פקמן" בעל הפה הגדול, שהוכתר כ"אישיות השנה" של המגזין "ניוזוויק".

עיצובים גרפיים מדהימים למשחקי וידיאו ביתיים

תור המחשבים הביתיים תפס את משחקי הטלוויזיה, כשעל המסך כבר ראו שחקנים מניעים רגליים ומניפים זרועות בכמה תנוחות קבועות. ושם זה נעצר.

המחשב הביתי הפך את משחקי הטלוויזיה לנחלת העבר. הנה אפשר לתכנת בביסיק ולהפעיל תוכניות יישומים שונות, ולא פחות חשוב – אפשר לשחק משחקי מחשב. אבל הרוב זנחו אותם לטובת תעתועי המחשב, העתקות תוכנה ושאר האתגרים. אחד המשחקים האחרונים של אטארי היתה מחסנית לתיכנות בייסיק שאיפשרה לכתוב תוכנית בת 64 תווים. שירת הברבור.

כל זה קרה בסוף שנות השבעים. אחר כך התחילו להשתכלל המחשבים. דור מחשבי שמונה הסיביות הוחלף ברורות מתקדמים. מחשבים בני ארבעה קילובית זיכרון הוחלפו בבעלי 16 קילובית, ו־64 קילובית. מחשבי הפיסי הקפיצו את כולם בדור שלם קדימה עם זיכרון בן מאות קילובתים. אבל איפשהו לאורך הדרך איבדנו את משחקי הווידיאו. מה אפשר לעשות עם מסך לא־צבעוני, עם צלילים מוגבלים, ללא ג'ויסטיק כירח לכל היותר להעתיק תוכנה. או עכשיו אנו גאים לבשר על תנועת החזרה למקורות.

את נס התשובה מציעה חברת "סגה", המתמחה במכשירי משחק אלקטרוניים, אלה הנמצאים באולמות האפלוליים. המכשיר החדש שלה מסמן את השיבה אל משחק הטלוויזיה הביתי: קח מחשב עם 256 קילובית זיכרון, עם 64 צבעים, עם שלושה ערוצי צליל בני ארבע אוקטבות, עם 256 תוססנים. הוסף לו מחסניות משחקים בנפח של מגאבית תאי זיכרון (1024 קילובית, לאלה היודעים במה מדובר. הרבה מאוד, לאלה שאינם מנתמצאים בשפות המחשב) או כרטיסים אלקטרוניים של 256 קילובית, חבר אותו לטלוויזיה הציבעונית בבית (הלאה הצג הירוק והמרצדו), ויש לך משחק טלוויזיה ביתי ברמה שטרם ראית כמוה.

חברת "סגה" אינה איזה מחסן הרכבה זעיר בפרברי טוקיו. החברה, שהיקף המכירות שלה בשנת 1986 הגיע ל־199 מיליון דולר, מתפרשת על פני ארבע חברות־בת בעולם, ומוכרת את משחקיה ב־144 מדינות. בין השאר היא עוסקת גם בהפעלת רשת אולמות משחקי וידיאו ובייצור מערכות מחשבי לימוד ביתיים וצעצועים אלקטרוניים. גם מי שמחפש את הנקודה היהודית ימצא אותה שם, בדמותו של מנכ"ל החברה בארצות הברית, דויד רוזן.

200 מעובדי החברה עוסקים במחקר ופיתוח בלבד. לזכותם ירשמו משחקים מופלאים כמו "חגורת אסטרון" שעושה שימוש בתקליט וידיאו לייזר, "עולם ג'י־פי" שממזג שני מסכי וידיאו לאחד באמצעות מערכת עדשות ומראות, והמשחק שהפך לקלאסיקה: "האנג און", סימולטור לאופנוע המופעל באמצעות דוושות של ממש ומושפע מהטיית הגוף על מושב האופנוע.

כל אלה שייכים לאולם המשחקים. במכשיר הסגה הביתי, "מאסטר סיסטם" שמו, אפשר לגלות חלק גדול מהמשחקים האלה, בלבוש לא הרבה יותר צנוע. אפשר למצוא שם את המשחק האנג־און במחסנית של מגאבית, עם הרבה מוסיקה וצבעים. אפשר גם לתרגל טיסה במטוס הקרב F־16, לעופף בנוף הסוריאליסטי של "ספייס הריאר", או לחקור את נבכי הג'ונגל הבדיוני של "פאנטסי זון". וזה רק חלק קטן מההיצע של סגה.

עכשיו יש סיכוי כלשהו להחזיר את חובבי המשחקים מאולמות הוידיאו אל הסלון הביתי. לא צריך לזרוק את המחשב האישי מהבית. נראה שלפחות בתקופה הקרובה הם יסתדרו היטב זה עם זה. הפיסי ישמש כדי שהילדון ילמד משהו עם הלומדות שאבא קנה. אולי כדי להדפיס מכתב בתמלילן, או כדי לשלוף מספר טלפון מהממאגר. אבל הס מלהזכיר את משחקי הפיסי האומללים. איפה הם ואיפה סגה.

טל שחף ■

פרטים: "מועדון מטיילי מעריב" מערכת "מעריב", רח' קרליבך 2, תל־אביב, טל' 03-439207 פתוח ברציפות בין השעות 8.30 עד 18.00

מועדון מטיילי מעריב

טיולי קיץ 1987

לגלות עולם נסתר עם מדריכי "נאות הכיכר"

- ★ תורכיה – מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
- ★ יוגוסלביה – איטליה. 16-18-19 יום.
- ★ יוגוסלביה – הונגריה – אוסטריה. 17-18-23 יום.
- ★ פולין – הונגריה. 15 יום.
- ★ ספרד – פורטוגל והפירנאים. 15-20-21 יום.
- ★ דרום אמריקה. 20-23-32 יום.
- ★ ספארי בקניה. 16-19-23 יום.
- ★ סקנדינביה. 18 יום.
- ★ המזרח הרחוק. 30-35 יום.
- ★ טיולים בדגש מיוחד – לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

טיולי גשר

טיולים מיוחדים
לגיל הזהב ולצעירים

חופשות וטיולים בארץ

קיץ בירושלים

3 לילות במלון לרום בירושלים
(חמישת כוכבים)
במחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם

תאריכי יציאה: 5.7; 12.7

אין כמו לונה גל לחופשת קיץ

מתחדשים טיולי היום שלנו ללונה־גל, פארק שעשועי המים והבידור הענק שעל חופה של הכנרת

- מחיר לאדם: 37 ש"ח, כולל נסיעה וכניסה לפארק.
- מעל ל־3 נרשמים – אפשרות לשני תשלומים.

תאריכי יציאה: 2.7; 4.7

מועדון הבריאות של דליה ניר

"מועדון מטיילי מעריב" בשיתוף עם "משקל קל"

שבועות של נופש והרזייה

בפיקוחה האישי של דליה ניר

שהייה במלון "פאלאס" בנתניה, על בסיס פנסיון מלא: שלוש ארוחות עשירות אך דלות בקלוריות; הרצאות ותכנית פעילות עשירה

מחזור יולי: בין ה־12 ל־17

בקטיף היית?

לוצים להנות מנוף מיוחד, ים כחול וחולות זהב. אנו מציעים נופש באוירה מסורתית בשני סגנונות שונים:

★ **כפר הנופש:** הבונגלוס משופרים עם שירותים צמודים.
3 לילות 4 ימים, חצי פנסיון, הסעה.
במחיר של החל מ־293.50 ש"ח לזוג.
תאריכי היציאה: 12.7; 15.7; 22.7.

★ **בית מלון חדש ומפואר שנפתח במקום.**
3 לילות 4 ימים, חצי פנסיון, הסעה.
במחיר של החל מ־602 ש"ח לזוג.
תאריכי יציאה: 15.7; 19.7.
★ בשבת – פנסיון מלא.

תשבץ לעניין

הפתרונות צריכים להגיע עד יום רביעי 8 ביולי, עם ציון מספר התשבץ על המעטפה, אל: "תשבץ גבר לעניין" "מעריב", ת.ד. 20010, תל־אביב 61200.
הפתרונות יתפרסמו בעוד שבועיים. בין הפותרים נכונה יוגרלו: 5 תקליטים מתנת "הד־ארצי" ו־2 ספרים מתנת "ספרית מעריב".

אהרן כהן

תשבץ מספר 33

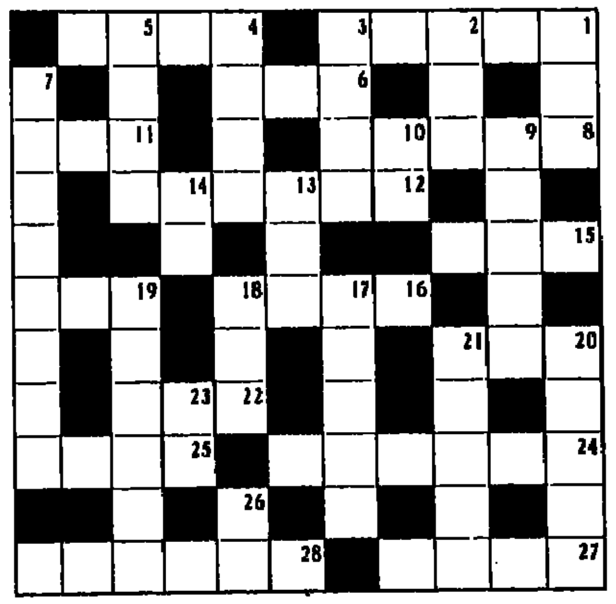

מאוזן:
1) החלק העיקרי בתא החי או הצומח; 4) רחמים; 6) גומה, נקב; 8) אורגינלי; 11) חכמינו זכרונם לברכה (ר"ת); 12) מכשיר הדומה לצבת; 15) רעב; 16) כתר, עטרה; 19) שסע, חתך; 20) מעין שן קטנה, בכלי או במכשיר, המשמשת לסימן; 22) נעימה של שיר; 24) גבר; 25) בית היונים; 27) מוכר ירקות; 28) מושב בגליל העליון, כ־3 ק"מ ממזרח למעלות־תרשיחא.

מאונך:
1) עצם; 2) צנוע; 3) עדת דבורים; 4) שם אחר לזהב; 5) חיל, איש קרב; 7) שמו של ספר הלכות נודע; 9) דג מאכל בעל גוף מאורך המצוי גם בקרבת חוף ארצנו; 10) גבוה; 13) מחצית; 14) איבר בגוף; 17) נוזל המשמש לחטוי; 18) חלק היממה שאינו יום; 19) נגרר אחרי קטנות; 20) שמו של כוכב לכת גדול; 21) פעוט; 23) הרגיש; 26) בתוכו.

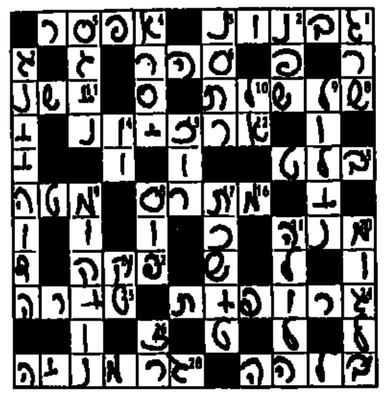

פתרון תשבץ מס' 31

זכו בפרסים: לוי איתן, קרית מוצקין; עדיה בן־דוד, ירושלים; משה פישר, פ"ת; גוני חיים, כ"ס; מלי חרד, טבריה; חברון עסיס, צה"ל; חנה ברוך, קיבוץ גונן.

גם הערב נשארת לבד !! עד מתי ??

אלפים כמוך יצאו מהבדידות לאחר שקראו ולמדו את שיטת ה־B.M.S.

דניאל קדרון (מהנדס בניין), הרצליה פיתוח:

גם אני הצלחתי!
גם אתה יכול!
גם את יכולה!
זה באפשרותך!!!

שלחו עוד היום 36 ש"ח לביובריזמה (ישראל) בע"מ, מחזיקי הזכויות הבלעדיים של שיטת B.M.S, ת.ד. 21385, ת"א, ותקבלו בדואר את החומר במעטפה אטומה.
ניתן להזמין באמצעות ויזה, ישראכרט, דיינרס בטל' 03-332202-3-4-5-6
ניתן גם לשלם במזומן בבנק הדואר חשבון סילוקין 4812912.

ידידו הטוב ביותר של הכלב

- יצור רצועות, קולרים ומחסומים מעור.
- יבוא מוצרי מתכת וציוד עזר לאילוף H.8 גרמניה.
- אספקה ישירה לחנויות במחירים מפתיעים.
- להשיג בחנויות המובחרות.

דודי סוכנויות
יצור, יבוא ושיווק מוצרי בעלי חיים
טל. להזמנות 370124, 03-316978

מלון הולידיי טבריה

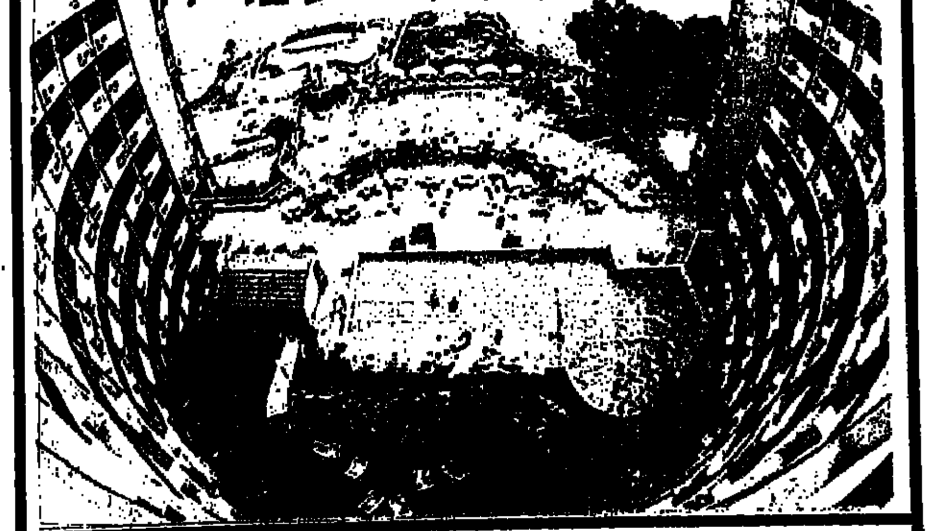

כאן. ממש כאן. 4 ימים ו־4 לילות ב־139 ש"ח

תוכלו להעביר 4 ימים ו־4 לילות של חופשה מהנה שעליה חלמתם
במלונות **הולידיי** טבריה **מנדרין** ת"א ★★★★
עם מועדון־לילה מפואר ושלל תכניות מגוונות, בריכת־שחיה, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקוזי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

המחיר כולל דמי שירות, לא כולל מע"מ. טלפון: 067-21901-2-3, 03-441473, 03-443682

המבצע עד 23.7.87